

1997. évi XI. törvény

a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról

A magyar piacgazdaság fejlődésének előmozdítása, a megkülönböztetésre alkalmas árujelzők használatán alapuló verseny feltételeinek javítása, a fogyasztók tájékozódásának elősegítése érdekében, összhangban Magyarországnak a szellemi tulajdon védelme terén fennálló nemzetközi és európai közösségi jogi kötelezettségeivel, az Országgyűlés a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

A VÉDJEGY JOGI OLTALMA

I. Fejezet

A VÉDJEGYOLTALOM TÁRGYA

A megkülönböztetésre alkalmas megjelölés

1. § (1) Védjegyoltalomban részesülhet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, amely alkalmas arra, hogy valamely árut vagy szolgáltatást megkülönböztessen mások áruitól vagy szolgáltatásaitól.

(2) Védjegyoltalomban részesülő megjelölés lehet különösen:

- a) szó, szóösszetétel, beleértve a személyneveket és a jelmondatokat;
- b) betű, szám;
- c) ábra, kép;
- d) sík- vagy térbeli alakzat, beleértve az áru vagy a csomagolás formáját;
- e) szín, színösszetétel, fényjel, hologram;
- f) hang; valamint
- g) az a)–f) pontokban felsorolt egyes megjelölések összetétele.

Feltétlen kizáró okok

2. § (1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem felel meg az 1. §-ban meghatározott követelményeknek.

(2) Ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha

a) nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak;

b) kizárólag olyan formából áll, amely az áru jellegéből következik, vagy amely a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges, illetve amely az áru értékének a lényegét hordozza.

(3) A (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén – akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően – megszerezte a megkülönböztető képességet.

3. § (1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

a) a közrendbe vagy a közérdeksébe ütközik;

b) az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére;

c) rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(2) Ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha

a) az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkének (1) bekezdésében felsorolt jelzések bármelyikéből áll, vagy azt tartalmazza, feltéve, hogy az ilyen jelzést az említett 6ter cikk (3) bekezdése szerint közölték;

b) olyan – az *a)* pontban nem szabályozott – jelvényből, jelképből vagy címerből áll, amelynek használatához közérdek fűződik, vagy ilyen jelvényt, jelképet vagy címet tartalmaz;

c) kizárólag valamely vallási vagy egyéb meggyőződést erőteljesen kifejező jelképből áll.

(3) Az illetékes szerv hozzájárulásával védjegyoltalomban részesülhet az a megjelölés, amelynek a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott jelzés csupán elemét képezi.

(4) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha e törvény vagy az Európai Közösség jogszabályai alapján lajstromozott földrajzi árujelzőből áll, vagy azt tartalmazza. E rendelkezést olyan árukra kell alkalmazni, amelyek nem a földrajzi árujelzőnek megfelelő földrajzi területről származnak, vagy amelyekkel kapcsolatban a földrajzi árujelző e törvény vagy az Európai Közösség jogszabályai alapján egyéb okból nem használható.

Viszonylagos kizáró okok

4. § (1) Nem részesülhet védjegyoltalomban

a) azonos áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a korábbi védjeggyel azonos későbbi elsőbbségű megjelölés;

b) a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt;

c) eltérő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jóhírnevet élvező korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak alapos ok nélkül történő használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

(2) Korábbi védjegy az, amelyet korábbi elsőbbséggel jelentettek be lajstromozásra, valamint – az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjának alkalmazásában – az a megjelölés is, amely az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény alapján – lajstromozásától függetlenül – korábban vált belföldön közismert védjeggyé. Korábbi védjegyen – a megjelölés lajstromozásától függően – a korábbi védjegybejelentést is érteni kell.

(3) A megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha olyan korábbi védjeggyel ütközik, amelyet annak jogosultja nem használt a 18. § előírásainak megfelelően.

(4) E törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

5. § (1) Nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés,

a) amely másnak személyhez – különösen névhez, képmáshoz – fűződő korábbi jogát sértené;

b) amely más korábbi szerzői vagy iparjogvédelmi jogába ütközne, ideértve a növényfajta nevével való ütközést is.

(2) Nem részesülhet védjegyoltalomban

a) a megjelölés, amelyet más lajstromozás nélkül korábbról fogva ténylegesen használ belföldön, ha a megjelölésnek a korábbi használó hozzájárulása nélkül történő használata jogszabályba ütközne; valamint

b) azonos vagy hasonló áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a megjelölés, amely egy olyan védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, amelynek oltalma korábban lejárat miatt megszűnt, ha a megszűnés óta két év még nem telt el, kivéve, ha a korábbi védjegyet nem használták a 18. § előírásainak megfelelően.

(3) Annak megítélésakor, hogy a jog, a használat, illetve a megszűnés az (1) és (2) bekezdés alkalmazása szempontjából korábbinak számít-e, a megjelölésre vonatkozó bejelentés elsőbbségét kell figyelembe venni.

6. § Ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

Hozzájáruló nyilatkozat

7. § (1) A 4. és 5. §-ok alapján nincs kizárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha annak lajstromozásához a korábbi akadályozó jog jogosultja hozzájárul.

(2) A hozzájárulás érvényességéhez a nyilatkozat közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalása szükséges.

(3)

A védjegyoltalomhoz való jog

8. § A megjelölést védjegyoltalomban kell részesíteni, ha

a) kielégíti az 1. §-ban meghatározott követelményeket, és a 2–7. §-ok alapján nincs kizárva a védjegyoltalomból; valamint

b) bejelentése megfelel az e törvényben megszabott feltételeknek.

II. Fejezet

A VÉDJEGYOLTALOMBÓL EREDŐ JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK

Védjegyoltalmi igény

9. § (1) A védjegy jogi oltalma (a továbbiakban: védjegyoltalom) azt illeti meg, aki a megjelölést az ebben a törvényben előírt eljárás útján lajstromoztatja.

(2) A védjegyre oltalmat szerezhet bármely természetes és jogi személy, valamint jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, függetlenül attól, hogy folytat-e gazdasági tevékenységet.

(3) Ha többen közösen kérik a megjelölés lajstromozását, a védjegyoltalmat közösen szerzik meg. Több igényjogosult esetén – ellenkező megjelölés hiányában – a védjegyoltalmi igény részarányát egyenlőnek kell tekinteni.

A védjegyoltalom keletkezése

10. § A védjegyoltalom – a bejelentés napjára visszaható hatállyal – a lajstromozáskor keletkezik.

A védjegyoltalom időtartama

11. § (1) A védjegyoltalom a bejelentés napjától számított tíz évig tart.

(2) A védjegyoltalom további tíz-tíz éves időtartamra megújítható. Megújítás esetén az újabb oltalmi idő az előző oltalmi idő lejáratí napját követő nappal kezdődik.

A védjegyoltalom tartalma

12. § (1) A védjegyoltalom alapján a védjegyjogosultnak kizárólagos joga van a védjegy használatára.

(2) A kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplőkkel;

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszhetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; vagy

c) a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a védjegy árujegyzékében szereplőkkel nem azonos vagy azokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve, hogy a védjegy belföldön jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

(3) A (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;

b) a megjelölést hordozó áru forgalomba hozatala, eladásra való felkínálása, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása;

c) szolgáltatás nyújtása vagy annak felajánlása a megjelölés alatt;

d) a megjelölést hordozó áruknak az országba történő behozatala vagy onnét történő kivitele;

e) a megjelölés használata az üzleti levelezésben vagy a reklámozásban.

A védjegy megjelenítése kézikönyvben

13. § Ha a védjegynek szótárban, lexikonban, enciklopédiában vagy más kézikönyvben való megjelenítése azt a benyomást kelti, hogy a védjegy az árujegyzékben szereplő áru vagy szolgáltatás fajtaneve, a kiadó a védjegyjogosult kérésére köteles – legkésőbb a következő kiadás alkalmával – feltüntetni, hogy a védjegyet lajstromozták és az oltalom alatt áll.

A képviselő és az ügynök jogosulatlan védjegyhasználat

14. § Ha a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében lajstromoztatja a védjegyet, a jogosult felléphet a képviselő vagy az ügynök engedély nélküli védjegyhasználatával szemben, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

A védjegyoltalom korlátai

15. § (1) A védjegyoltalom alapján a védjegyjogosult nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében – az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban – használja

a) saját nevét vagy címét;
b) az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére, rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó jelzést;

c) a védjegyet, ha az szükséges az áru vagy a szolgáltatás rendeltetésének jelzésére, különösen tartozékok vagy alkatrészek esetében.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja alapján a védjegyjogosulttal szemben csak természetes személy hivatkozhat a saját nevére vagy címére.

A védjegyoltalom kimerülése

16. § (1) A védjegyoltalom alapján a védjegyjogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba, vagy amelyeket kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térségben.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem alkalmazható, ha a védjegyjogosultnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenezze, különösen akkor, ha az áru állagát, állapotát megváltoztatták, illetve károsították.

Belenyugvás

17. § (1) Ha a védjegyjogosult öt éven át megszakítás nélkül eltúrte egy későbbi védjegynek az országban történő használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban nem léphet fel e későbbi védjegynek az országban történő használatával szemben, valamint korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti a későbbi védjegy törlését sem [33. § (2) bek. b) pont.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés csak azokra az árukra, illetve szolgáltatásokra alkalmazható, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet ténylegesen használták.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem alkalmazható, ha a későbbi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(4) A későbbi védjegy jogosultja akkor sem léphet fel a korábbi védjegy használatával szemben, ha a későbbi védjegy használatát a korábbi védjegy jogosultja az (1) bekezdés alapján már nem kifogásolhatja.

(5) Az (1)–(4) bekezdésekben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a korábbi jó hírű védjegyre, az országban korábban közismertté vált védjegyre, valamint az 5. § (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a) pontjában említett korábbi jogokra is.

A védjegyhasználat elmulasztása

18. § (1) Ha a védjegyjogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegy oltalmára alkalmazni kell az e törvényben előírt jogkövetkezményeket [4. § (3) bek., 5. § (2) bek. b) pont, 30. § d) pont, 33. § (2) bek. a) pont, 34. §, 61/E. §, 73. § (2) bek.], kivéve, ha a védjegyjogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a védjegy tényleges belföldi használatának minősülnek a következők is:

a) a védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el;

b) a védjegy elhelyezése a belföldön lévő árun vagy annak csomagolásán kizárólag az országból történő kivitel céljából.

(3) A védjegynek a védjegyjogosult engedélyével történő használatát az (1) bekezdés alkalmazásában a védjegyjogosult részéről történő használatnak kell tekinteni.

III. Fejezet

A VÉDJEGY ÉS OLTALMA A VAGYONI FORGALOMBAN

Jogutódlás

19. § (1) A védjegyhez kapcsolódó és a védjegyoltalomból eredő jogok átszállhatnak és átruházhatók.

(2) A jogi személy és a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság jogutóda a védjegyet is megszerzi, kivéve, ha a felek eltérően rendelkeznek, vagy a körülményekből nyilvánvalóan más következik.

(3) A védjegyoltalom szerződéssel átruházható. A védjegyoltalom az árujegyzék valamely részére vonatkozóan is átruházható.

(4) A védjegyoltalom átruházására irányuló szerződés semmis, ha az átruházás a fogyasztók megtévesztését eredményezheti.

(5) Ha a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében védjegybejelentést tesz vagy saját nevében lajstromoztatja a védjegyet, a jogosult követelheti a védjegyoltalmi igény vagy a védjegyoltalom átruházását, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy az eljárása helyénvaló volt.

Megterhelés

20. § A védjegyhez kapcsolódó és a védjegyoltalomból eredő jogok megterhelhetők. Jelzálogjog alapításához a zálogszerződés írásba foglalása és a jelzálogjognak a védjegy-lajstromba való bejegyzése szükséges.

Közös védjegyoltalmi igény és közös védjegyoltalom

21. § (1) Ha a védjegyoltalomnak több jogosultja van, saját hányadával bármelyik jogosult rendelkezhet. A védjegyoltalom jogosultjának részesedési hányadára a többi jogosultat harmadik személlyel szemben elővásárlási jog illeti meg.

(2) A védjegyet bármelyik jogosult egyedül is használhatja, köteles azonban társainak, részesedési hányaduk arányában, megfelelő díjat fizetni. Az ilyen védjegyhasználat a 18. § alkalmazásában valamennyi védjegyjogosult által történő használatnak minősül.

(3) A közös védjegyoltalom jogosultjai a védjegy használatára harmadik személy részére csak közösen adhatnak engedélyt. A hozzájárulást a polgári jog általános szabályai szerint a bíróság ítélete pótolhatja.

(4) Kétség esetén a közös védjegyoltalom jogosultjainak részesedési hányada egyenlő. Ha az egyik jogosult a védjegyoltalomról lemond, hányadára a többi jogosult joga részesedésük arányában kiterjed.

(5) A védjegyoltalom megújítása, érvényesítése és védelme érdekében bármelyik jogosult önállóan is felléphet. Eljárási cselekményei – az egyezséget, az elismerést és a jogról való

lemondást kivéve – arra a védjegyjogosultra is kihatnak, aki valamely határidőt, határnapot vagy cselekményt elmulasztott, feltéve, hogy mulasztását utóbb nem pótolta.

(6) Ha a közös védjegyoltalom jogosultjainak eljárási cselekményei egymástól eltérnek, azokat az eljárás egyéb adatait is figyelembe véve kell elbírálni.

(7) A közös védjegyoltalommal kapcsolatos költségek a jogosultakat egymás közötti viszonyukban részesedési hányaduk arányában terhelik. Ha a védjegyjogosultak egyike a rá eső költségeket felhívás ellenére sem fizeti meg, a költségeket viselő jogosult a mulasztó hányadának átruházását igényelheti.

(8) A közös védjegyoltalomra vonatkozó szabályokat megfelelően alkalmazni kell a közös védjegyoltalmi igényre is.

A Polgári Törvénykönyv rendelkezéseinek alkalmazása

22. §

IV. Fejezet

HASZNÁLATI SZERZŐDÉS

A használati szerződés

23. § (1) Használati szerződés (védjegylicencia-szerződés) alapján a védjegyoltalom jogosultja engedélyt ad a védjegy használatára, a használó pedig köteles ennek fejében díjat fizetni.

(2) A használati szerződés tartalmát a felek szabadon állapítják meg. Semmis azonban a használati szerződés, ha annak teljesítése a fogyasztók megtévesztését eredményezhetné.

A felek jogai és kötelezettségei

24. § (1) A védjegyjogosult a használati szerződés egész tartama alatt szavatol azért, hogy harmadik személynek nincs a védjegyre vonatkozó olyan joga, amely a használatot akadályozza vagy korlátozza. Erre a szavatosságra az eladónak a tulajdonjog átruházásáért való szavatosságára irányadó szabályokat kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a használó elállás helyett a szerződést azonnali hatállyal felmondhatja.

(2) A védjegyjogosult köteles a használót a védjegyre vonatkozó jogokról és fontos körülményekről tájékoztatni, a védjeggyel kapcsolatos gazdasági, műszaki és szervezési ismereteket és tapasztalatokat azonban csak akkor köteles átadni, ha ebben kifejezetten megállapodtak.

(3) A védjegyjogosult a használónál ellenőrizheti a védjeggyel ellátott áruk, illetve a védjegy alatt nyújtott szolgáltatások minőségét.

(4) A használati szerződés minden időbeli és területi korlát nélkül, az árujegyzékben szereplő valamennyi árura, illetve szolgáltatásra, a használat minden módjára és mértékére kiterjed.

(5) A használati szerződés csak kifejezett kikötés esetén ad kizárólagos jogot. Kizárólagos használati engedély esetén a jogszerző használón kívül a védjegyjogosult is használhatja a védjegyet, kivéve, ha azt a szerződésben kifejezetten kizárták. A védjegyjogosult – a licenciadíj arányos csökkentése mellett – megszüntetheti a használati engedély kizárólagosságát, ha a használó az adott helyzetben elvárható időn belül nem kezdi meg a védjegy használatát.

(6) A használó az engedélyt harmadik személyre csak akkor ruházhatja át, illetve csak akkor adhat harmadik személynek további engedélyt a védjegy használatára, ha ezt a védjegyjogosult kifejezetten megengedte.

A használati szerződés megszűnése

25. § A használati szerződés a jövőre nézve megszűnik a szerződésben megállapított idő vagy a szerződésben meghatározott körülmények bekövetkeztével, valamint akkor, ha a védjegyoltalom megszűnt.

A használati szerződésre vonatkozó rendelkezések jellege

26. § (1) A felek a használati szerződésre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja.

(2)

V. Fejezet

BITORLÁS

Védjegybitorlás

27. § (1) Védjegybitorlást követ el, aki a 12. §-ban foglalt rendelkezések megsértésével a védjegyet jogosulatlanul használja.

(2) A védjegyjogosult a bitorlóval szemben – az eset körülményeihez képest – a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

a) követelheti a védjegybitorlás megtörténtének bírósági megállapítását;

b) követelheti a védjegybitorlás vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a bitorló eltiltását a további jogsértéstől;

c) követelheti, hogy a bitorló szolgáltatson adatot a bitorlással érintett áruk, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról;

d) követelheti, hogy a bitorló nyilatkozzal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a bitorló részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;

e) követelheti a védjegybitorlással elért gazdagodás visszatérítését;

f) követelheti a kizárólag vagy elsősorban a védjegybitorlásra használt eszközök és anyagok, valamint a védjegybitorlással érintett áruk, illetve csomagolóanyagok lefoglalását, meghatározott személynek történő átadását, kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését.

(3) Védjegybitorlás esetén a védjegyjogosult a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet.

(4) A védjegyjogosult a (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, akinek szolgáltatásait a bitorlás elkövetéséhez igénybe vették.

(5) A védjegyjogosult a (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, aki

a) kereskedelmi mértékben birtokolta a bitorlással érintett árukat;

b) kereskedelmi mértékben vette igénybe a bitorlással érintett szolgáltatásokat;

c) kereskedelmi mértékben nyújtott szolgáltatást a bitorlás elkövetéséhez;

d) az a)–c) pontokban meghatározott személyek állítása szerint közreműködött a bitorlással érintett áruk előállításában és terjesztésében, illetve a bitorlással érintett szolgáltatások nyújtásában.

(6) Az (5) bekezdés a)–c) pontjainak alkalmazásában a cselekmények kereskedelmi mértékűek, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások jellegéből és mennyiségéből nyilvánvaló, hogy e cselekmények – közvetlenül vagy közvetetten – kereskedelmi vagy más gazdasági előny szerzését szolgálják. Az ellenkező bizonyításáig nem minősülnek kereskedelmi mértékűnek a fogyasztó által jóhiszeműen végzett cselekmények.

(7) A (2) bekezdés c) pontja és az (5) bekezdés alapján a bitorló, illetve az (5) bekezdésben meghatározott személy különösen a következő adatok szolgáltatására kötelezhető:

a) a bitorlással érintett áruk, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevők, a bitorlással érintett árukat birtoklók, valamint a forgalmazásba bevinni kívánt vagy bevont nagy- és kiskereskedők neve és címe;

b) a bitorlással érintett áruk, illetve szolgáltatások előállított, forgalmazott, illetve igénybe vett, valamint megrendelt mennyisége, továbbá az azokért adott, illetve kapott ellenérték.

(8) A bíróság a védjegyjogosult kérelmére elrendelheti, hogy a lefoglalt, kereskedelmi forgalomból visszahívott, illetve onnan véglegesen kivont eszközöket, anyagokat, árukat és csomagolóanyagokat – elsősorban a védjegy eltávolításával – fosszák meg jogsértő mivoltuktól, vagy – ha az nem lehetséges – semmisítsék meg. A bíróság indokolt esetben a megsemmisítés helyett elrendelheti a lefoglalt eszközöknek és anyagoknak a bírósági végrehajtás szabályai szerint történő értékesítését is; ebben az esetben a befolyó összeg felől ítéletben határoz.

(9) A védjegybitorlásra használt eszközök és anyagok, valamint a védjegybitorlással érintett áruk és csomagolóanyagok lefoglalásának helye van akkor is, ha azok nincsenek a bitorló tulajdonában, de a tulajdonos a védjegybitorlásról tudott, vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellett volna.

(10) A bíróság a (2) bekezdés f) pontjában és a (8) bekezdésben meghatározott intézkedéseket a bitorló költségére rendeli el, kivéve, ha az eset körülményei az ettől való eltérést indokolják. A kereskedelmi forgalomból való visszahívás, az onnan való végleges kivonás, illetve a megsemmisítés elrendelése tárgyában a bíróság a harmadik személyek érdekeinek figyelembevételével, valamint úgy dönt, hogy az elrendelt intézkedés a bitorlás súlyosságával arányban álljon.

(11) A bíróság a védjegyjogosult kérelmére elrendelheti a határozatnak a bitorló költségére történő nyilvánosságra hozatalát. A nyilvánosságra hozatal módjáról a bíróság dönt. Nyilvánosságra hozatalon kell érteni különösen az országos napilapban, illetve az internet útján történő közzétételt.

A védjegybitorlás vámjogi következményei

28. § Bitorlás esetén a védjegyjogosult – külön jogszabály rendelkezései szerint – követelheti a vámhatóság intézkedését a bitorlással érintett vámárúk forgalomba kerülésének megakadályozására.

A bejelentő és a védjegyet licenciaszerződés alapján használó jogai védjegybitorlás esetén

29. § (1) Védjegybitorlás miatt a bejelentő is felléphet, az eljárást azonban fel kell függeszteni mindaddig, amíg a védjegy lajstromozásáról jogerősen nem döntöttek.

(2) A védjegylajstromba bejegyzett használó saját nevében felléphet a védjegybitorlással szemben, ha a védjegyjogosultat előzetesen felhívta, hogy a jogsértés abbahagyása iránt tegye meg a szükséges intézkedéseket, és a védjegyjogosult a felhívástól számított harminc napon belül nem intézkedett.

VI. Fejezet

A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE

A megszűnés módjai

30. § (1) A védjegyoltalom megszűnik, ha

- a)* az oltalmi idő megújítás nélkül lejárt (11. §, 31. §), az oltalmi idő lejártát követő napon,
- b)* a védjegyjogosult az oltalomról lemondott (32. §), a lemondás beérkezését követő napon, illetve a lemondó által megjelölt korábbi időpontban,
- c)* a védjegyet törölték (33. §), keletkezésére – a bejelentés napjára – visszaható hatállyal,
- d)* a védjegyjogosult a védjegy tényleges használatát elmulasztotta (18. §, 34. §), a megszűnés megállapítására irányuló eljárás megindításának napjára, vagy – ha ez korábbi – az ütköző későbbi védjegybejelentés elsőbbségének napjára visszaható hatállyal,
- e)* a védjegy elveszítette megkülönböztető képességét vagy megtévesztővé vált (35. §), a megszűnés megállapítására irányuló eljárás megindításának napjára visszaható hatállyal, vagy – ha ez korábbi – az ütköző későbbi védjegybejelentés elsőbbségének napjára visszaható hatállyal,
- f)* a védjegyjogosult jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság [9. § (2) bek.] jogutód nélkül megszűnt, e megszűnés napjára visszaható hatállyal.

(2) Az (1) bekezdés *d)* és *e)* pontja esetében a felek bármelyikének kérelmére a megszűnés olyan még korábbi időpontra visszaható hatállyal is megállapítható, amelyen a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkezett.

Részleges megszűnés az oltalmi idő lejárta miatt

31. § Ha a védjegyoltalmat csak az árujegyzékben meghatározott áruk, illetve szolgáltatások egy részére újítják meg, a védjegyoltalom a megújítással nem érintett részek tekintetében – az oltalmi idő lejárta miatt – megszűnik.

Lemondás a védjegyoltalomról

32. § (1) A védjegylajstromban feltüntetett védjegyjogosult a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához intézett írásbeli nyilatkozattal a védjegyoltalomról lemondhat.

(2) Ha a lemondás más személynek jogszabályon, hatósági határozaton, a védjegylajstromba bejegyzett használati vagy egyéb szerződésen alapuló jogát érinti, vagy ha a védjegylajstromba per van bejegyezve, a lemondás csak az érintett személy hozzájárulásával hatályos.

(3) A védjegyoltalomról az árujegyzékben meghatározott áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében is le lehet mondani.

(4) A védjegyoltalomról történő lemondás nem vonható vissza.

A védjegy törlése

33. § (1) A védjegyet törölni kell, ha

- a)* a védjegyoltalom tárgya nem felelt meg a 8. § *a)* pontjában meghatározott feltételeknek;
- b)* a védjegyoltalom tárgyát képező megjelölés különbözik attól vagy az árujegyzék bővebb annál, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott, illetve – megosztás esetén – a megosztott bejelentés tartalmazott;
- c)* a nemzetközi védjegybejelentést a Madridi Megállapodás, illetve a Megállapodáshoz kapcsolódó Jegyzőkönyv [76/I. § (1) bek. *a)* pont] alapján arra nem jogosult személy nyújtotta be.

(2) A védjegy nem törölhető, ha

- a)* olyan korábbi védjeggyel [4. § (2) bek.] ütközik, amelynek használata a törlési kérelem benyújtásakor nem felelt meg a 18. § előírásainak; vagy
- b)* olyan korábbi védjeggyel, nem lajstromozott megjelöléssel vagy egyéb joggal ütközik, amelynek jogosultja tudott a későbbi védjegy lajstromozásáról, és egymást követő öt éven át törte annak használatát, kivéve, ha a későbbi védjegy jogosultja rosszhiszeműen járt el.

(3) Ha a védjegy törlésének feltételei csak az árujegyzékben meghatározott áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében állnak fenn, a védjegyoltalmat megfelelően korlátozni kell.

(4) A törlési kérelmet elutasító jogerős határozat kizárja, hogy azonos ténybeli alapon ugyanannak a védjegynek a törlése iránt bárki újabb eljárást indítson.

Megszűnés a használat hiánya miatt

34. § (1) A védjegyoltalom a használat hiánya miatt teljeskörűen vagy az árujegyzékben meghatározott egyes áruk vagy szolgáltatások tekintetében részlegesen szűnik meg, attól függően, hogy a védjegyhasználat elmulasztása az árujegyzék egészét vagy csak az abban meghatározott áruk vagy szolgáltatások egy részét érinti.

(2) A védjegyoltalomnak a használat hiánya miatti megszűnése nem állapítható meg, ha a 18. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam elteltét követően, de a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelem benyújtását megelőzően megkezdik, illetve folytatják a tényleges védjegyhasználatot. E rendelkezés nem alkalmazható, ha a jogosult a tényleges védjegyhasználatot a kérelem benyújtását megelőző három hónapban csupán azt követően kezdi meg, illetve folytatja, hogy értesül arról: a használat hiánya miatt a megszűnés megállapítását fogják kérni.

(3) A használat hiánya miatti megszűnés megállapítására irányuló kérelmet elutasító jogerős határozat kizárja, hogy azonos ténybeli alapon ugyanazzal a védjeggyel kapcsolatban bárki újabb eljárást indítson a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránt.

Megszűnés a megjelölés megkülönböztető képességének elvesztése vagy megtévesztővé válása miatt

35. § (1) A védjegyoltalom megszűnik, ha

- a)* a védjegyjogosult magatartása miatt a megjelölés a gazdasági tevékenység körében azoknak az áruknak vagy szolgáltatásoknak a szokásos nevévé vált, amelyekre lajstromozták; vagy
- b)* a védjegy – használata következtében – megtévesztővé vált, különösen a áruk vagy a szolgáltatások jellegét, minőségét vagy földrajzi származását illetően.

(2) A védjegyoltalom a megjelölés megkülönböztető képességének elvesztése vagy megtévesztővé válása miatt teljeskörűen vagy az árujegyzékben meghatározott egyes áruk, illetve

szolgáltatások tekintetében részlegesen szűnik meg, attól függően, hogy a megszűnési ok az árujegyzék egészét vagy csak az áruk, illetve szolgáltatások egy részét érinti.

(3) A megjelölés megkülönböztető képességének elvesztése vagy megtévesztővé válása miatti megszűnés megállapítására irányuló kérelmet elutasító jogerős határozat kizárja, hogy azonos ténybeli alapon ugyanazzal a védjeggyel kapcsolatban bárki újabb eljárást indítson a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása iránt.

Megszűnés a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt

35/A. § A védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt bekövetkező megszűnés megállapítására irányuló kérelmet elutasító jogerős határozat kizárja, hogy azonos ténybeli alapon ugyanazzal a védjeggyel kapcsolatban bárki újabb eljárást indítson a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása iránt.

A díjak visszakövetelése

36. § Ha a védjegyoltalom visszamenőleges hatállyal szűnik meg, a védjegyjogosult által felvett díjnak csak azt a részét lehet visszakövetelni, amelyet a védjegy használatából származó gazdasági előnyök nem fedeztek.

VI/A. Fejezet

A POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYV RENDELKEZÉSEINEK

36/A. § (1) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései az irányadók

a) a védjegyhez kapcsolódó és a védjegyoltalomból eredő jogok átszállására, átruházására, megterhelésére, a közös védjegyoltalmi igényre és a közös védjegyoltalomra;

b) a használati szerződésre; valamint

c) a védjegyekkel összefüggő egyéb személyi és vagyoni viszonyokban.

(2) A 7. § szerinti hozzájáruló nyilatkozat a Ptk.-nak a szerződés tévedés, megtévesztés, illetve fenyegetés miatti megtámadására vonatkozó rendelkezései szerint támadható meg; a nyilatkozat vissza nem vonható, továbbá a bíróság ítéletével sem pótolható.

MÁSODIK RÉSZ

A SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALÁNAK ELJÁRÁSA VÉDJEGYÜGYEKBE

VII. Fejezet

A VÉDJEGYELJÁRÁSOK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatásköre

37. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe a következő védjegyügyek tartoznak:

a) a védjegy lajstromozása,

b) a védjegyoltalom megújítása,

- c) a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása,
- d) a védjegy törlése,
- e) a védjegyoltalom megosztása,
- f) a védjegybejelentések és a védjegyek nyilvántartása,
- g) a hatósági tájékoztatás.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartoznak a közösségi védjegyrendszerre (X/A. fejezet) és a védjegyek nemzetközi lajstromozására (X/B–X/D. fejezetek) vonatkozó rendelkezések alkalmazásából eredő ügyek is.

A közigazgatási hatósági eljárás általános szabályainak alkalmazása

38. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a hatáskörébe tartozó védjegyügyekben – az e törvényben meghatározott eltérésekkel – a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint jár el.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a hatáskörébe tartozó védjegyügyekben – törvény eltérő rendelkezése hiányában – kérelemre jár el.

(3) A közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek azok a rendelkezései, amelyek az eljárás megindításával és az első kapcsolatfelvétellel összefüggő – hivatalból vagy kérelemre történő – értesítésre és figyelemfelhívásra vonatkoznak, nem alkalmazhatók védjegyügyekben.

(4) Védjegyügyekben nem alkalmazhatók a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek a jogutódlásra vonatkozó rendelkezései.

(5) Védjegyügyekben nem alkalmazhatók a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek a közvetítő igénybevételére vonatkozó rendelkezései.

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntései

39. § (1)

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hoz határozatot a törlési eljárásban és a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban, kivéve, ha az utóbbit a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt kérték. Ha a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban a megjelölés lajstromozásával szemben benyújtott felszólalás tárgyában tárgyalást kell tartani, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hozza meg határozatát. A tanács szótöbbséggel dönt.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntése a kézbesítéssel emelkedik jogerőre, ha nem kéri annak megváltoztatását.

(4) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által hozott döntés hirdetményi úton történő közlésének van helye, ha

a) az ügyfél lakcíme, illetve székhelye (telephelye, fióktelepe) ismeretlen vagy

b) a postai küldemény azzal a megjegyzéssel érkezik vissza, hogy a címzett ismeretlen helyen tartózkodik vagy címe ismeretlen.

(5) A hirdetményt a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában és internetes honlapján kell – ugyanazon a napon – közzétenni. A hirdetmény útján közölt döntést a hirdetmény közzétételét követő tizenötödik napon kell kézbesítettnek tekinteni. A döntés hirdetményi úton való közlésére egyebekben a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szabályait kell alkalmazni azzal, hogy kifüggesztésen a hirdetmény közzétételét kell érteni.

(6) Ha a 44. § (1) bekezdése alkalmazásának van helye, valamennyi döntést a képviselő részére kell kézbesíteni.

(7) Védjegyügyekben a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek a határozat közzétételére vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók.

A tényállás megállapítása

40. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az előtte folyó védjegyeljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja, vizsgálata nem korlátozódhat csupán az ügyfelek állításaira.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban a megjelölés lajstromozásával szemben benyújtott felszólalás tárgyában, a törlési eljárásban és a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban a tényeket a kérelem keretei között, az ügyfelek nyilatkozatai és állításai, valamint az ügyfél által igazolt adatok alapján vizsgálja.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntését csak olyan tényekre és bizonyítékokra alapozhatja, amelyekkel kapcsolatban az ügyfélnek módjában állt nyilatkozatot tenni; figyelmen kívül hagyhatja azonban azokat a nyilatkozatokat vagy bizonyítékokat, amelyeket az ügyfél nem kellő időben terjesztett elő.

(4) A védjegyügyekben előterjesztett beadványokkal kapcsolatos hiányok pótlására – a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett – az ügyfelet fel kell hívni, illetve figyelmeztetni kell.

(5) Védjegyügyekben nincs helye közmeghallgatásnak.

Határidők

41. § (1) Az e törvény által meghatározott határidők nem hosszabbíthatók meg. E határidők elmulasztásának jogkövetkezményei külön figyelmeztetés nélkül is bekövetkeznek.

(2) Ahol e törvény nem állapít meg határidőt a hiánypótlásra, illetve a nyilatkozattételre, az ügyfél részére legalább harmincnapos határidőt kell kitűzni, amely a lejárát előtt előterjesztett kérelemre meghosszabbítható. Három hónapot meghaladó, illetve háromnál többszöri határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható.

(3) A védjegyeljárásokban nem érvényesül a Ket.-ben megállapított ügyintézési határidő, továbbá nem alkalmazhatók a Ket.-nek azok a rendelkezései sem, amelyek az eljáró hatóság egyéb intézkedésére állapítanak meg határidőt.

(4) Védjegyügyekben a postán küldött beadvány előterjesztési ideje a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához való beérkezés napja. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által kitűzött határidőhöz képest elkészen beérkező beadványt azonban határidőben beérkezettnek kell tekinteni, ha azt ajánlott küldeményként a határidő lejártá előtt postára adták, kivéve ha a beadvány a határidő lejártát követő két hónap eltelte után érkezett be.

Igazolás

42. § (1) A védjegyügyekben – ha az (5) bekezdés nem zárja ki – az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított tizenöt napon belül igazolási kérelmet lehet előterjeszteni. Az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és a mulasztás véltenségét valószínűsítő körülményeket.

(2) Ha a mulasztás az ügyfélnek később jutott tudomására vagy az akadály később szűnt meg, a határidő a tudomásra jutástól vagy az akadály elhárulásától számít. Az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított hat hónapon túl igazolási kérelmet nem lehet előterjeszteni.

(3) Határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelem előterjesztésével együtt pótolni kell az elmulasztott cselekményt is, vagy – ha ennek helye van – kérni lehet a határidő meghosszabbítását.

(4) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az igazolási kérelemnek helyt ad, a mulasztó által pótoltt cselekményt az elmulasztott határidőn belül teljesítettnek kell tekinteni, az elmulasztott határnapon megtartott tárgyalást pedig a szükséges keretben meg kell ismételni. Az új tárgyalás eredményéhez képest az elmulasztott tárgyalás alapján hozott döntés hatályban tartása, illetve teljes vagy részben történő visszavonása kérdésében is határozni kell.

(5) Az igazolás ki van zárva

a) az elsőbbségi nyilatkozat előterjesztésére előírt határidő [53. § (2) bek.] elmulasztása esetén;

b) az uniós, illetve a kiállítási elsőbbségi igény érvényesítésére megszabott hat hónapos határidő elmulasztása esetén;

c) a felszólalás benyújtására előírt határidő [61/B. § (1) és (2) bek., illetve 76/P. § (3) bek.] elmulasztása esetén;

d) a gyorsított eljárásra vonatkozó kérelem előterjesztésére megszabott határidő [64/A. § (1) bek.] elmulasztása esetén.

Az eljárás felfüggesztése

43. § (1) Ha a védjegybejelentésre, illetve a védjegyoltalomra jogosultság tárgyában per indul, annak jogerős befejezéséig a védjegyeljárást fel kell függeszteni. Ha a védjegyügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyeljárást felfüggeszti.

(2) Az ügyfél halála, illetve megszűnése esetén a védjegyeljárást fel kell függeszteni mindaddig, amíg a jogutód személyét bejelentik és igazolják. Ha a jogutód személyét az eset körülményeihez képest ésszerű időn belül nem jelentik be, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyeljárást megszünteti vagy a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyeljárást az ügyfél kérelmére vagy hivatalból felfüggeszti, ha az ügy az azzal szorosan összefüggő, a hatáskörébe tartozó egyéb eljárásban hozott döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el.

(4) A védjegy lajstromozására irányuló eljárás az ügyfél kérelmére nem függeszthető fel, kivéve, ha az (1) vagy a (3) bekezdés alkalmazásának volna helye.

(5) Az eljárás felfüggesztésekor minden határidő megszakad, és az eljárás felfüggesztésének megszüntetésekor újra kezdődik.

(6) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az eljárás felfüggesztése esetén is dönthet úgy, hogy a folyamatban lévő eljárási cselekményeket és az azok teljesítésére megállapított határidőket az eljárás felfüggesztése nem érinti.

Képviselő

44. § (1) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában külföldi személy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó valamennyi védjegyügyben köteles szabadalmi ügyvivőt vagy ügyvédet képviselővel megbízni.

(2) A meghatalmazást írásba kell foglalni. A szabadalmi ügyvivőnek, ügyvédnek, szabadalmi ügyvivői irodának, szabadalmi ügyvivői társaságnak vagy ügyvédi irodának – akár belföldön, akár külföldön – adott meghatalmazás érvényességéhez elegendő, ha azt a meghatalmazó aláírta. A képviseleti meghatalmazás olyan általános meghatalmazás is lehet, amelynek alapján a képviselő eljárhat a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó valamennyi védjegyügyben, amelyben a meghatalmazó félként vesz részt. Az ügyvédi irodának, a szabadalmi ügyvivői irodának vagy a szabadalmi ügyvivői társaságnak adott meghatalmazást bármely olyan személy meghatalmazásának kell tekinteni, aki igazolja, hogy az iroda vagy a társaság keretében működik.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyeljárássban a szabadalmi ügyvivők és az ügyvédek közül ügygondnokot rendel ki

a) az ismeretlen örökös vagy az ismeretlen helyen tartózkodó fél részére az ellenérdekű fél kérelmére,

b) a meghatalmazott képviselővel nem rendelkező külföldi ügyfél részére az ellenérdekű fél kérelmére.

(4) Az (1) bekezdést és a (3) bekezdés b) pontját nem kell alkalmazni, ha a külföldi személy olyan természetes vagy jogi személy, akinek lakóhelye vagy amelynek székhelye az Európai Gazdasági Térség tagállamának területén van.

(5) Ha a (3) bekezdés b) pontjában, illetve a (4) bekezdésben foglalt alkalmazásának nincs helye, és a külföldi személy nem tett eleget az (1) bekezdésben foglalt előírásnak, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyeljárássban megfelelően alkalmazza az 59. § (2)–(4) bekezdéseinek rendelkezéseit azzal az eltéréssel, hogy a kérelmet viszont a rendelkezésre álló adatok alapján bírálja el, ha az eljárásban ellenérdekű félként részt vevő külföldi személy nem tett eleget az (1) bekezdésben foglalt előírásnak.

(6) Az ügygondnok költségének és munkadíjának előlegezésére azt kell kötelezni, aki a kirendelést kérte.

Nyelvhasználat

45. § (1) A védjegyeljárássok magyar nyelven folynak, a védjegybejelentést magyar nyelven kell elkészíteni.

(2) Védjegyügyekben idegen nyelvű beadványokat is be lehet nyújtani, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala azonban magyar nyelvű fordítás benyújtását írhatja elő. Hitelesített fordítás vagy felülhitelesített okirat benyújtása csak akkor írható elő, ha alappal vonható kétségbe a fordítás pontossága vagy a külföldi okiratban foglaltak valóságosága.

Nyilvánosság

46. § (1) A védjegybejelentés iratait – a döntések tervezetei, továbbá az azokat és a szakértői véleményeket előkészítő, a felekkel nem közölt iratok kivételével – bárki megtekintheti.

(2)

(3) A megtekinthető iratokról a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala díjfizetés ellenében másolatot ad.

(4) Védjegyügyekben az eljárás csak akkor nyilvános, ha abban ellenérdekű fél is részt vesz.

Jogorvoslatok

46/A. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntései ellen nincs helye fellebbezésnek, újrafelvételi és felügyeleti eljárásnak, valamint az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívás kibocsátásnak.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a védjegyügyekben hozott döntéseit a bíróság a XI. fejezetben szabályozott nem peres eljárásban vizsgálja felül.

(3) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését:

- a) a védjegy lajstromozása;
- b) a védjegyoltalom megújítása;
- c) a védjegyoltalom megosztása;
- d) a védjegyoltalom megszűnése a védjegyjogosult lemondása esetén;
- e) a védjegy törlése;
- f) a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása;
- g) a nemzetközi védjegybejelentés, valamint a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem továbbítása;
- h) a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmának végleges elutasítása;
- i) a nemzetközi lajstromozásból eredő, Magyarországra kiterjedő oltalom tekintetében a nemzetközi lajstromba bejegyzett átruházás, illetve használati engedély hatályának elutasítása;
- j) a nemzetközi lajstromozás átalakítása nemzeti védjegybejelentéssé.

(4) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a (3) bekezdés e) és f) pontjában említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangzóan kérik.

(5) A (4) bekezdést a (3) bekezdés a) pontjában említett kérdésben hozott határozatokra is alkalmazni kell, feltéve, hogy a védjegybejelentéssel szemben felszólalást nyújtottak be, és a védjegybejelentést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala nem utasította el a 2–3. §-okban meghatározott valamely okból.

Végrehajtás

46/B. § (1) A Ket.-nek a végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának az eljárási bírságot kiszabó végzéseire kell alkalmazni.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a költségek viselése tárgyában hozott döntését a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény szabályainak alkalmazásával kell végrehajtani.

Költségek és díjak

46/C. § (1) Védjegyügyben költségmentesség nem engedélyezhető.

(2) Az e törvényben szabályozott díjfizetési kötelezettségeken túlmenően védjegyügyben külön jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni – a külön jogszabályban megállapított részletes szabályok szerint – a következő kérelmekért is:

- a) a módosítási, a határidő-hosszabbítási és az igazolási kérelemért;
- b) a jogutódlás, a jelzálogjog és a használati engedély tárgyában a tudomásulvételre irányuló kérelemért.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a képviselő munkadíjának összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett képviselői tevékenységgel. Ennek során a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és szabadalmi ügyvivői költségekről szóló rendelkezések megfelelő alkalmazásával jár el.

Elektronikus ügyintézés és hatósági szolgáltatás

46/D. § (1) Védjegyügyekben az ügyfél – a (2)–(3) bekezdésben meghatározott esetek kivételével – nem jogosult a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalával, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala pedig nem köteles az ügyféllel elektronikus úton írásban kapcsolatot tartani.

(2) Elektronikus úton is lehet nyújtani

a) a védjegybejelentést,

b) a megújítási kérelmet,

c) a 47. § (2) bekezdés e)–f) pontjában meghatározott tényekben bekövetkezett változásoknak a védjegylajstromban való feltüntetésére irányuló kérelmet,

d) a gyorsított eljárás [64/A. § (1)–(6) bek.] és a különleges gyorsított eljárás [64/A. § (7)–(8) bek.] kezdeményezésére irányuló kérelmet,

e) a lajstromkivonat igénylésére vonatkozó kérelmet, és

f) az iratbetekintésre vonatkozó kérelmet.

(3) Ha az ügyfél a (2) bekezdés b)–f) pontja alapján elektronikus úton, a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson keresztül kezdeményezett eljárást, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elektronikus úton közli vele a kérelem kapcsán hozott döntéseket, illetve küldi meg neki a hiteles elektronikus lajstromkivonatot.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott beadványokat a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által erre rendszeresített elektronikus űrlap használatával lehet elektronikus úton benyújtani.

(5) Az elektronikus úton benyújtott beadvány megérkezéséről a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – külön jogszabályban meghatározott módon – elektronikus érkeztető számot tartalmazó automatikus értesítést küld az ügyfélnek.

(6) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az elektronikus úton benyújtott beadvány megérkezését követően haladéktalanul megvizsgálja, hogy az megfelel-e az elektronikus ügyintézésre vonatkozó jogszabályi követelményeknek.

(7) Elektronikus beküldés esetén a beadvány az elektronikus érkeztetésről szóló automatikus visszaigazolásnak az ügyfél részére történő elküldésével tekintendő benyújtottnak, kivéve, ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kapott dokumentum értelmezhetetlenségét állapítja meg, és erről az ügyfelet elektronikus levélben értesíti.

(8) Az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél a (7) bekezdés szerinti értesítés visszaigazolására köteles. Ha az ügyfél az értesítés átvételét tizenöt napon belül nem igazolja vissza, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala postai úton továbbítja számára az iratot.

(9) A (2) bekezdésben meghatározott beadványok elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.

(10) Védjegyügyekben tájékoztatás kérésének és teljesítésének rövid szöveges üzenet útján nincs helye.

VIII. Fejezet

A VÉDJEGYLAJSTROM, HATÓSÁGI TÁJÉKOZTATÁS

Védjegylajstrom

47. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegybejelentésekről és a védjegyekről lajstromot vezet, amelybe – a 48. §-nak megfelelően – be kell jegyezni a védjegyjogokkal kapcsolatos tényeket és körülményeket.

(2) A védjegylajstromban fel kell tüntetni különösen

a) a védjegy lajstromszámát,

b) az ügyszámot,

c) a védjegyet,

d) az árujegyzéket,

e) a védjegyjogosultjának nevét (elnevezését) és lakcímét (székhelyét),

f) a képviselő nevét és székhelyét,

g) a bejelentés napját,

h) az elsőbbséget,

i) a lajstromozásról szóló határozat keltét,

j) a védjegy megújítását,

k) a védjegyoltalom megszűnését, annak jogcímét és időpontját, valamint a védjegyoltalom korlátozását, és

l) a használati engedélyeket.

(3) A védjegylajstrom a bejegyzett jogok és tények fennállását hitelesen tanúsítja. Az ellenkező bizonyításáig a védjegylajstromba bejegyzett jogokról és tényekről vélelmezni kell, hogy azok fennállnak. A védjegylajstromban feltüntetett adatokkal szemben a bizonyítás azt terheli, aki vitatja a helyességüket vagy a valósággal való egyezőségüket.

(4) Jóhiszemű és ellenérték fejében jogot szerző harmadik személlyel szemben a védjeggyel kapcsolatos bármely jogra csak akkor lehet hivatkozni, ha azt a védjegylajstromba bejegyezték.

(5) A védjegylajstromot bárki megtekintheti, ahhoz a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a honlapján elektronikus hozzáférést biztosít. A védjegylajstromban foglalt adatokról díj ellenében bárki hitelesített kivonatot kérhet.

Bejegyzés a védjegylajstromba

48. § (1) A védjegylajstromba a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a saját döntése vagy más hatóság döntése vagy a bíróság határozata alapján tesz bejegyzést, illetve feltünteti a védjegyeljárásokban bekövetkezett tényeket. A 77. § (1) bekezdése szerinti döntések alapján tett bejegyzések tekintetében a lajstrom tartalmazza a döntések jogerőre emelkedésének napját is. Ha a 77. § (1) bekezdése szerinti valamely döntés ellen megváltoztatási kérelmet nyújtottak be, ezt a tényt, valamint azt, hogy a döntés nem jogerős, szintén fel kell tüntetni.

(2) A védjegyoltalommal összefüggő jogok és tények tudomásulvétele, illetve bejegyzése ügyében – a védjegyeljárásokban bekövetkezett tények kivételével – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala írásban előterjesztett kérelem alapján határoz. A kérelemhez csatolni kell az alapul szolgáló közokiratot vagy megfelelő bizonyító erejű magánokiratot. Ha ugyanabban az ügyben olyan kérelmeket nyújtanak be, amelyek teljesítése kizárná egymást, a kérelmeket a beérkezésük sorrendjében kell elbírálni.

(3) Nem teljesíthető a kérelem olyan okirat alapján, amely alaki hiány miatt érvénytelen, vagy amelynél a jogszabályban előírt hatósági jóváhagyás hiányzik, továbbá, ha az okirat tartalmából kitűnően az abban foglalt jognyilatkozat érvénytelen.

(4) Ha a kérelemnek vagy mellékleteinek pótolható hiányosságai vannak, az ügyfelet hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni. A kérelmet el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket. Ha az ügyfél a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

Hatósági tájékoztatás

49. § A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában a védjegybejelentésekkel, valamint a védjegyekkel kapcsolatban különösen a következő adatokat és tényeket kell közölni:

a) a védjegybejelentés meghirdetésekor a bejelentő és a képviselő nevét és címét (székhelyét), az ügyszámot, a bejelentés, illetve az ettől eltérő elsőbbség napját, valamint a megjelölést és az árujegyzéket;

b) a védjegy lajstromozását követően a lajstromszámot, a védjegy jogosultjának nevét és címét (székhelyét), a képviselő nevét és címét (székhelyét), az ügyszámot, a bejelentés, illetve az ettől eltérő elsőbbség napját, a védjegyet, az árujegyzéket, valamint a lajstromozásról szóló határozat keltét;

c) a védjegyoltalom megújítása, illetve megosztása esetén az erre vonatkozó adatokat;

d) a védjegyoltalom megszűnését, annak jogcímét és időpontját;

e) a védjegyoltalommal összefüggő jogoknak a védjegylajstromba bejegyzett változásait.

49/A. § A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában kell közölni a nemzetközi védjegybejelentésekkel kapcsolatos – a X/B–X/D. fejezetekben előírt – hatósági tájékoztatásokat is.

IX. Fejezet

A VÉDJEGY LAJSTROMOZÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS

A védjegybejelentés benyújtása és kellei

50. § (1) A védjegy lajstromozására irányuló eljárás a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához benyújtott bejelentéssel indul meg.

(2) A védjegybejelentésnek bejelentési kérelmet, megjelölést, árujegyzéket, továbbá – a szükséghez képest – egyéb mellékletet kell tartalmaznia.

(3) A védjegybejelentést a külön jogszabályban meghatározott részletes alaki követelményeknek megfelelően kell elkészíteni.

(4) A védjegybejelentésért külön jogszabályban meghatározott bejelentési díjat kell fizetni; a díjat a bejelentés napját követő két hónapon belül kell leróni.

(5) Ha a bejelentés árujegyzéke idegen nyelven készült, a magyar nyelvű árujegyzéket a bejelentés napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.

(6) A bejelentő a lajstromozásig – a 32. § rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – visszavonhatja a védjegybejelentést.

50/A. §

A bejelentés napja

51. § (1) A védjegybejelentés napja az a nap, amelyen a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához beérkezett bejelentés legalább a következőket tartalmazza:

a) utalást a védjegyoltalom iránti igényre,

b) a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat,
c) a megjelölést és az árujegyzéket, függetlenül attól, hogy ez az árujegyzék megfelel-e az egyéb követelményeknek.

(2) A bejelentési nap elismeréséhez a megjelölés és az árujegyzék benyújtása helyett elsőbbségi iratra is elegendő utalni.

A megjelölés egysége, az árujegyzék

52. § (1) A védjegybejelentésben csak egy megjelölésre igényelhető védjegyoltalom.

(2) Az árujegyzék azoknak az áruknak, illetve szolgáltatásoknak a felsorolása, amelyekkel kapcsolatban a megjelölésre a védjegyoltalmat igénylik.

(3) Az árujegyzékben az árukat, illetve a szolgáltatásokat a gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Megállapodás szerinti osztályok feltüntetésével, és – lehetőség szerint – az abban szereplő elnevezések használatával kell felsorolni.

Az elsőbbség

53. § (1) Az elsőbbséget megalapozó nap

a) általában a védjegybejelentés napja (bejelentési elsőbbség),

b) az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény által meghatározott esetben a külföldi bejelentés napja (uniós elsőbbség),

c) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnökének a Magyar Közlönyben közzétett közleményével meghatározott esetekben a megjelölés kiállításának – a bejelentési napnál legfeljebb hat hónappal korábbi – kezdő napja (kiállítási elsőbbség),

d) a bejelentő azonos megjelölésre vonatkozó korábbi, folyamatban lévő védjegybejelentésének hat hónapnál nem korábbi bejelentési napja, ha azzal kapcsolatban más elsőbbséget nem érvényesítettek (belső elsőbbség).

(2) Az uniós, a kiállítási, illetve a belső elsőbbséget a védjegybejelentés benyújtásától számított két hónapon belül kell igényelni. Az uniós elsőbbséget megalapozó okiratot, illetve a kiállítási igazolást a bejelentés napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.

(3) Az uniós elsőbbség – a Párizsi Uniós Egyezményben meghatározott egyéb feltételekkel – akkor is igényelhető, ha a külföldi bejelentést a Kereskedelmi Világszervezetnek a Párizsi Uniós Egyezmény hatálya alá nem tartozó Tagjában vagy – viszonyosság esetén – más államban tették. A viszonyosság kérdésében a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnökének állásfoglalása az irányadó.

Kiállítási igazolás

54. § (1) A kiállítási igazolással a kiállítás igazgatósága tanúsítja a kiállítás tényét és napját.

(2) A kiállítási igazoláshoz csatolni kell a megjelölést, amelynek a kiállításon bemutatott megjelöléssel való azonosságát igazolják.

(3) Az igazolást a kiállítás időtartama alatt és csak addig lehet kiadni, amíg a megjelölés a kiállításon megtekinthető.

A bejelentés benyújtását követő vizsgálat

55. § A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegybejelentés benyújtását követően megvizsgálja, hogy

- a) a bejelentés megfelel-e a bejelentési nap elismeréséhez előírt feltételeknek (51. §),
- b) megfizették-e a bejelentési díjat [50. § (4) bek.],
- c) benyújtották-e a magyar nyelvű árujegyzéket [50. § (5) bek.].

56. § (1) Ha a bejelentési nap nem ismerhető el, a bejelentőt fel kell hívni a hiányok harminc napon belül történő pótlására.

(2) A hiányok határidőben történő pótlása esetén a bejelentés napjának a hiánypótlás beérkezési napját kell elismerni. Ellenkező esetben a védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni.

(3) Az elismert bejelentési napról a bejelentőt értesíteni kell.

(4) Ha a bejelentési díjat nem fizették meg, illetve a magyar nyelvű árujegyzéket nem nyújtották be, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala figyelmezteti a bejelentőt a törvény által meghatározott határidőben [50. § (4) és (5) bek.] történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.

Adatközlés

57. §

Észrevétel

58. § (1) A védjegy lajstromozására irányuló eljárásban bárki észrevételt nyújthat be a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához arra vonatkozóan, hogy a megjelölés a 2–3. §-okban meghatározott valamely okból nem részesülhet védjegyoltalomban.

(2) Az észrevételt a kifogásolt feltételre kiterjedő vizsgálat során figyelembe kell venni, kivéve, ha azt olyan időben nyújtották be, hogy figyelembevétele indokolatlanul késleltetné a döntéshozatalt. A védjegybejelentés meghirdetését (61/A. §) követően a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala csak észrevétel alapján terjeszti ki az érdemi vizsgálatot arra, hogy a megjelölés a 2–3. §-ban meghatározott – az észrevételben megjelölt – valamely okból nincs-e kizárva a védjegyoltalomból. Ennek során a tényeket az észrevétel keretei között, az észrevételt benyújtó személy állításai, valamint az általa igazolt adatok alapján vizsgálja.

(3) Az észrevételt a bejelentővel közölni kell, kivéve, ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala azt a (2) bekezdés első mondata alapján figyelmen kívül hagyta.

(4) Az észrevételt benyújtó személy a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban nem ügyfél. E személyt az észrevétel eredményéről értesíteni kell.

Alaki vizsgálat

59. § (1) Ha a védjegybejelentés megfelel az 55. § alapján vizsgált feltételeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megvizsgálja a bejelentést abból a szempontból, hogy az kielégíti-e az 50. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott alaki követelményeket, továbbá, hogy a megjelölés egységes-e [52. § (1) bek.].

(2) Ha a bejelentés nem felel meg az (1) bekezdés alapján vizsgált követelményeknek, a bejelentőt fel kell hívni a hiányok pótlására, illetve a bejelentés megosztására.

(3) A védjegybejelentést el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket. A bejelentést csak a felhívásban pontosan és határozottan megjelölt ok alapján lehet elutasítani.

(4) Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, illetve a bejelentést nem osztja meg, a védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni.

(5) A védjegybejelentés alaki vizsgálata során megfelelően alkalmazni kell a 61. § (6)–(7) bekezdéseit is.

Kutatás korábbi jogokra

60. § (1) Ha a védjegybejelentés megfelel az 59. § alapján vizsgált feltételeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elvégzi a 4. §-ban meghatározott korábbi jogokra vonatkozó kutatást, és a megjelölés alapján – figyelemmel az árujegyzékre – kutatási jelentést készít.

(2) A kutatási jelentésben meg kell jelölni azokat az adatokat, amelyek figyelembe vehetők a védjegybejelentésben foglalt megjelöléssel kapcsolatban az oltalomképesség feltételeinek elbírálása során.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kutatási jelentést megküldi a bejelentőnek.

A kutatási jelentésben feltüntetett korábbi jog jogosultjának értesítése

60/A. § (1) A bejelentő, a védjegy jogosultja és a védjegylajstromba bejegyzett használója kérheti, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kutatási jelentés másolatának megküldésével értesítse arról a későbbi védjegybejelentésről, amelynek kutatási jelentésében korábbi jogát feltüntették.

(2) A kérelem naptári hónapokra meghatározott – egy évet meg nem haladó, a naptári év vagy félév első napján kezdődő – időszakra terjeszthető elő; a kérelemért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kérelmet csak a díj megfizetését követően teljesíti.

(3) Az értesítés elmaradása esetén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a (2) bekezdés alapján megfizetett díj egészét vagy a mulasztással arányos részét – kérelemre – visszatéríti. Az értesítés elmaradásának egyéb jogkövetkezménye nincs, így az nem érinti különösen a felszólalásra, illetve a belenyugváásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását.

Érdemi vizsgálat hivatalból

61. § (1) Ha a védjegybejelentés megfelel az 59. § alapján vizsgált feltételeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elvégzi a védjegybejelentés érdemi vizsgálatát.

(2) Az érdemi vizsgálat arra terjed ki, hogy a megjelölés

a) kielégíti-e az 1. §-ban meghatározott követelményeket, és a 2–3. §-ok alapján nincs-e kizárva a védjegyoltalomból;

b) bejelentése megfelel-e az e törvényben megszabott feltételeknek.

(3) Ha a védjegybejelentés nem felel meg a (2) bekezdés alapján vizsgált követelményeknek, a bejelentőt – a kifogás természete szerint – hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni.

(4) A védjegybejelentést egészében vagy részben el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket. A bejelentést csak a felhívásban pontosan, határozottan megjelölt és kellően kifejtett okok alapján lehet elutasítani; a szükséghez képest újabb felhívást kell kiadni.

(5) A védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni, ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol.

(6) A védjegybejelentés részbeni elutasításáról hozott határozat ellen előterjesztett megváltoztatási kérelemnek a bírósághoz történő továbbításával [77. § (9) és (10) bek.] egyidejűleg az árujegyzék fennmaradó része tekintetében a védjegy lajstromozására irányuló eljárást fel kell függeszteni a bírósági eljárás jogerős befejezéséig.

(7) A hivatalból végzett érdemi vizsgálat alapján a védjegybejelentést részben elutasító határozat jogerőre emelkedését követően a védjegy lajstromozására irányuló eljárást az árujegyzék fennmaradó része tekintetében kell folytatni.

A védjegybejelentés meghirdetése

61/A. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kutatási jelentésnek a bejelentő részére történő megküldésétől [60. § (3) bek.] számított legalább egy hónap elteltével meghirdeti a védjegybejelentést, ha az megfelel az 59. § alapján vizsgált feltételeknek.

(2) A meghirdetésre a 49. § a) pontjában meghatározott hatósági tájékoztatásnak a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában történő közlésével kerül sor.

(3) A meghirdetésről a bejelentőt értesíteni kell.

(4) A meghirdetést követően a bejelentés visszavonásáról, visszavontnak tekintéséről, elutasításáról, módosításáról és megosztásáról a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának hivatalos lapjában hatósági tájékoztatást kell közölni.

Érdemi vizsgálat felszólalás esetén

61/B. § (1) A védjegybejelentés meghirdetésének napjától számított három hónapon belül a 4–6. §-ok alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhat

a) a korábbi védjegy jogosultja és a védjegylajstromba bejegyzett használója;

b) az 5. § (1) bekezdésében meghatározott jog jogosultja, továbbá iparjogvédelmi jog esetében a lajstromba bejegyzett hasznosító, szerzői jogi jogosultság esetében a felhasználásra felhasználási szerződés alapján engedélyt szerző személy;

c) az 5. § (2) bekezdésének a) pontja alapján a korábbi használó;

d) a 6. § alapján a jogosult, akinek az engedélye nélkül a képviselő, illetve az ügynök saját nevében jelentette be a megjelölést lajstromozásra.

(2)

(3) A felszólalást eggyel több példányban kell benyújtani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány bejelentője van a védjegybejelentésnek. A felszólalásban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okot (a felszólalás okát), és mellékelni kell az okirati bizonyítékokat.

(4) A felszólalásért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a felszólalás benyújtásától számított egy hónapon belül.

(5) Ha a felszólalás nem felel meg az (1)–(3) bekezdésekben előírt feltételeknek, a felszólalót hiánypótlásra kell felhívni; ha pedig a felszólalás díját nem fizette meg, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ezek elmaradása esetén a felszólalást visszavontnak kell tekinteni.

61/C. § A felszólaló a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban – a felszólalás tárgyában – ügyfélként vesz részt.

61/D. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a felszólalással kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a bejelentőt; majd – a (2) bekezdésben szabályozott eset kivételével –

írásbeli előkészítés után határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az írásbeli előkészítést követően szóbeli tárgyalást tart, ha a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő és a felszólaló együttes meghallgatására, vagy ha bármelyik fél ezt kellő időben kéri.

(3) Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem nyilatkozik, vagy nem jelenik meg a tárgyaláson, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a felszólalást a rendelkezésére álló adatok alapján bírálja el.

(4) A tárgyalás folyamán hozott végzéseket és a határozatot a tárgyalás napján ki kell hirdetni, és a kihirdetést csak a határozatra nézve és csak akkor lehet – legfeljebb nyolc napra – elhalasztani, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, és a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni.

(5) A döntés kihirdetése a rendelkező rész és az indokok rövid ismertetéséből áll.

(6) A döntést – kivéve, ha annak kihirdetését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni, és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül kézbesíteni kell.

(7) A felszólalást visszavontnak kell tekinteni, ha a felszólaló

a) a felhívásra a kitűzött határidőben nem nyilatkozik, vagy

b) a tárgyaláson nem jelenik meg, és nem kérte előzetesen annak távollétében történő megtartását sem.

(8) A felszólalás benyújtására előírt határidő [61/B. § (1) és (2) bek.] elteltét követően a felszólalás alapjául szolgáló okként nem jelölhető meg olyan ok, amelyet az említett határidőn belül nem jelöltek meg a felszólalás okaként. Az így megjelölt okot a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala eljárást befejező határozatának meghozatalakor nem veszi figyelembe.

61/E. § (1) Ha a felszólalás korábbi védjeggyel való ütközésen alapul, a felszólalót terheli annak bizonyítása, hogy saját védjegyhasználat a védjegybejelentés meghirdetésének napján megfelelt a 18. § előírásainak. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a bejelentő kellő időben előterjesztett kérelmére ennek bizonyítására felhívja a felszólalót.

(2) A védjegybejelentés nem utasítható el olyan felszólalás alapján, amellyel kapcsolatban az (1) bekezdésben szabályozott bizonyítás sikertelen volt.

(3) Ha a felszólaló az (1) bekezdésben szabályozott felhívásra nem válaszol, a felszólalást visszavontnak kell tekinteni.

61/F. § A felszólalás tárgyában helye van egyezségnek.

61/G. § (1) Az egy védjegybejelentéssel kapcsolatban benyújtott több felszólalást egy eljárásban kell elintézni.

(2) Egy védjegybejelentéssel kapcsolatban benyújtott több felszólalás esetén egyes felszólalások tekintetében az eljárás felfüggeszhető. Az eljárást ilyen esetben felfüggesztő végzés megváltoztatása [77. § (1) bek.] külön nem kérhető a bíróságtól, az csak a védjegy lajstromozása kérdésében hozott eljárást befejező döntéssel szemben benyújtott megváltoztatási kérelemben támadható meg. Az eljárást ilyen esetben felfüggesztő végzés – szükség szerint – meghatározza a felszólalónak az eljárás felfüggesztéséig felmerült költségeit.

(3) Ha a védjegy lajstromozására irányuló eljárás a bejelentést elutasító döntés jogerőre emelkedésével fejeződik be, a felszólalást, amellyel kapcsolatban az eljárást felfüggesztették, visszavontnak kell tekinteni. Ellenkező esetben az eljárást folytatni kell annak a felszólalásnak az alapján, amellyel kapcsolatban az eljárást korábban felfüggesztették.

61/H. § (1) Felszólalás esetén a védjegybejelentés vizsgálata arra is kiterjed, hogy a felszólalás okára figyelemmel a megjelölés nincs-e kizárva a védjegyoltalomból a 4–7. §-ok alapján.

(2) A védjegybejelentést egészében vagy részben el kell utasítani, ha az nem elégíti ki az (1) bekezdés alapján vizsgált követelményeket.

(3) A felszólalás kapcsán felmerülő költségek viselésére a vesztes felet kell kötelezni; a felszólaló nem minősül vesztes félnek, ha a felszólalást a 61/G. § (3) bekezdése alapján kell visszavontnak tekinteni.

(4) A felszólalás díját [61/B. § (4) bek.] a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – kérelemre – külön jogszabályban meghatározott mértékben és feltételekkel visszatéríti, ha

- a) a védjegybejelentést a 61. § (4) bekezdése alapján elutasítják;
- b) a védjegybejelentést a 61. § (5) bekezdése alapján visszavontnak kell tekinteni;
- c) a bejelentő a védjegybejelentést visszavonja [50. § (6) bek.];
- d) a felszólalást a 61/G. § (3) bekezdése alapján visszavontnak kell tekinteni.

A bejelentés módosítása és megosztása

62. § (1) A védjegybejelentésben nem változtatható meg

a) a megjelölés,
b) az árujegyzék úgy, hogy bővebb legyen annál, mint ami a bejelentés napján benyújtott bejelentésben szerepelt.

(2) A bejelentő – az (1) bekezdés b) pontjában megszabott keretek között – a védjegy lajstromozása kérdésében hozott döntés meghozatalának napjáig módosíthatja az árujegyzéket.

63. § (1) A bejelentő – a védjegy lajstromozása kérdésében hozott döntés meghozatalának napjáig – megoszthatja a bejelentést

a) az erre történő hivatali felhívást [59. § (2) bek.] megelőzően, ha egy bejelentésben több megjelölésre igényelt oltalmat; illetve,
b) ha az árujegyzék szétválasztásával meghatározott áruk, illetve szolgáltatások tekintetében külön-külön igényli az oltalmat.

(2) A megosztásért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

(3) Ha a kérelem benyújtásakor nem fizették meg a megosztási díjat, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala figyelmezteti a bejelentőt a (2) bekezdésben meghatározott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a megosztási kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(4) A megosztási kérelmet el kell utasítani, ha a bejelentésben szereplő megjelölés lajstromozása ellen benyújtott felszólalás esetén a megosztás az árujegyzék felszólalással érintett részét választaná szét.

A védjegy lajstromozása

64. § (1) Ha a megjelölés és a védjegybejelentés megfelel a vizsgálat [61. § (2) bek. és 61/H. § (1) bek.] körébe tartozó valamennyi követelménynek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a bejelentett megjelölést védjegyként lajstromozza. A védjegy lajstromozásának napja a lajstromozásról szóló határozat keltezésének napja.

(2) A védjegy lajstromozását be kell jegyezni a védjegylajstromba (47. §), és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában [49. § b) pont].

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegy lajstromozását követően védjegyokiratot ad ki. Ehhez hozzáfűzi a lajstromkivonatot.

Gyorsított eljárás

64/A. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegy lajstromozására irányuló eljárást a bejelentő kérelmére gyorsítottan folytatja le. A kérelem a bejelentés napjától számított egy hónapon belül terjeszthető elő.

(2) A gyorsított eljárás iránti kérelemért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított egy hónapon belül.

(3)

(4) Ha a bejelentő nem fizeti meg a kérelem díját, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(5) Ha a kérelem megfelel az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elrendeli a gyorsított eljárást.

(6) Gyorsított eljárás esetén – a VII. és a IX. fejezet szabályaitól eltérően –

a) hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető;

b) a védjegybejelentés meghirdethető a kutatási jelentésnek a bejelentő részére történő megküldésétől [60. § (3) bek.] számított egy hónap elteltét [61/A. § (1) bek.] megelőzően is;

c) a felszólalással kapcsolatban a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő és a felszólaló együttes meghallgatására, vagy ha ezt a felek kellő időben egybehangzóan kérik.

(7) Ha a bejelentő a gyorsított eljárás iránti kérelmében ezt külön kéri, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegybejelentés meghirdetésével egyidejűleg a bejelentett megjelölést védjegyként lajstromozza (különleges gyorsított eljárás) azzal, hogy a 64. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés csak a felszólalás benyújtására előírt határidő [61/B. § (1) és (2) bek.] elteltével alkalmazható. A különleges gyorsított eljárás iránti kérelem csak a gyorsított eljárás iránti kérelem benyújtására az (1) bekezdésben előírt határidőn belül terjeszthető elő; a különleges gyorsított eljárás iránti kérelem díja a gyorsított eljárás iránti kérelem díjának másfélszerese.

(8) Ha a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalnak, a védjegy lajstromozását a (7) bekezdés szerint elrendelő határozatot vissza kell vonni és a védjegy lajstromozására irányuló eljárást folytatni kell. A védjegy lajstromozását a (7) bekezdés szerint elrendelő határozat visszavonását be kell jegyezni a védjegylajstromba (47. §), és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában (49. §).

X. Fejezet

EGYÉB VÉDJEJYELJÁRÁSOK

A megújítási eljárás

65. § (1) A védjegyoltalom megújítását [11. § (2) bek.] a védjegyjogosult kérheti a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalától.

(2) A megújítási kérelemben meg kell jelölni az érintett védjegy lajstromszámát; a kérelemre és mellékleteire egyébként a védjegybejelentés kellékeire megállapított rendelkezéseket [50. § (2), (3) bek.] kell megfelelően alkalmazni.

(3) A védjegyoltalom megújítását legkorábban az oltalmi idő lejárta előtt tizenkét hónappal, legkésőbb a lejárati napjától vagy – ha ez a későbbi – a lajstromozástól számított hat hónapon belül lehet kérni.

(4) A megújítási kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásának napját követő két hónapon belül.

(5) A védjegyoltalom megújítása kapcsán a megjelölés nem változtatható meg, az árujegyzék pedig nem bővíthető.

65/A. §

66. § (1) Ha a megújítási kérelem nem felel meg a 65. § (1)–(4) bekezdésében előírt követelményeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni.

(2) A megújítási kérelmet el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a felhívásban megjelölt követelményeket. Ha a kérelmező a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a megújítási kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(3) Ha a megújítási kérelem díját nem fizették meg, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala figyelmezteti a kérelmezőt a törvény által megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

67. § (1) Ha a kérelem megfelel a 65. §-ban előírt követelményeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyoltalmat megújítja.

(2) A védjegyoltalom megújítását be kell jegyezni a védjegylajstromba, és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegy megújítását követően védjegyokiratot ad ki. Ehhez hozzáfűzi a lajstromkivonatát.

A megosztási eljárás

68. § (1) A védjegyjogosult – az árujegyzék szétválasztásával – meghatározott áruk, illetve szolgáltatások tekintetében megoszthatja a védjegyoltalmat.

(2) A védjegyoltalom megosztásához aszerint és annyi – egymással összhangban elkészített – kérelmet kell benyújtani és a megfelelő mellékletekkel felszerelni, ahogyan és ahány részre az eredeti védjegy árujegyzékét szét kívánják választani.

(3) A megosztás iránti kérelemben meg kell jelölni az eredeti védjegy lajstromszámát; a kérelemre és mellékleteire egyébként a védjegybejelentés mellékleteire megállapított rendelkezéseket [50. § (2), (3) bek.] kell megfelelően alkalmazni.

(4) A védjegyoltalom megosztásáért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

69. § (1) Ha a védjegyoltalom megosztására irányuló kérelem nem felel meg a 68. § (1)–(3) bekezdéseiben előírt követelményeknek, a védjegyjogosultat hiánypótlásra kell felhívni.

(2) A megosztás iránti kérelmet el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a felhívásban megjelölt követelményeket. Ha a védjegyjogosult a felhívásra nem válaszol, a megosztásra irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(3) Ha a megosztási kérelem díját nem fizették meg, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala figyelmezteti a védjegyjogosultat a törvény által megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a megosztás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

70. § (1) Ha a kérelem megfelel a 68. §-ban előírt követelményeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyoltalmat megosztja.

(2) A védjegyoltalom megosztását be kell jegyezni a védjegylajstromba, és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megosztást követően védjegyenként védjegyokiratot ad ki. Ehhez hozzáfűzi a lajstromkivonatot.

Lejárat és lemondás miatti megszűnés megállapítása

71. § (1) A védjegyoltalom lejárat miatti megszűnése esetén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala figyelmezteti a védjegyjogosultat a megújítás lehetőségére.

(2) Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala végzéssel állapítja meg a védjegyoltalom megszűnését a védjegyjogosult lemondása (32. §) esetén.

(3) A védjegyoltalomnak az oltalmi idő megújítás nélküli lejárta [30. § (1) bek. a) pont], valamint a védjegyjogosult lemondása miatti megszűnését be kell jegyezni a védjegylajstromba, és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában.

A törlési eljárás

72. § (1) A védjegy törlését a 33. § alapján – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – bárki kérheti a védjegyjogosulttal szemben.

(2) A 4–6. §-ok alapján csak a korábbi akadályozó jog jogosultja kérheti a védjegy törlését.

(3) A védjegy törlésére irányuló kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány védjegyjogosult van. A kérelemben meg kell jelölni a törlés alapjául szolgáló okokat, és mellékelni kell az okirati bizonyítékokat.

(4) A törlési kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

(5) Ha a törlési kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni; ha pedig a kérelem díját nem fizette meg, figyelmeztetni kell a törvényben meghatározott határidőben történő pótlásra. Ezek elmaradása esetén a törlési kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

73. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegy törlése iránti kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a védjegyjogosultat; majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a védjegy törléséről, a védjegyoltalom korlátozásáról vagy a kérelem elutasításáról. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által a kérelmező számára kitűzött határidő elteltét követően a törlés alapjául szolgáló okként nem jelölhető meg olyan ok, amelyet az említett határidőn belül nem jelöltek meg a törlés okaként. Az így megjelölt okot az eljárást befejező határozat meghozatalakor figyelmen kívül kell hagyni.

(2) Ha a törlési kérelem a kérelmező korábbi védjeggyével való ütközésen alapul, a kérelmezőt terheli annak bizonyítása, hogy saját védjegyhasználat a törlési kérelem benyújtásakor megfelelt a 18. § előírásainak. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyjogosult kellő időben előterjesztett kérelmére ennek bizonyítására felhívja a kérelmezőt.

(3) A védjegy nem törölhető olyan törlési kérelem alapján, amellyel kapcsolatban a (2) bekezdésben szabályozott bizonyítás sikertelen volt.

(4) Ha a kérelmező a (2) bekezdésben szabályozott felhívásra nem válaszol, a törlési kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(5) A tárgyalás folyamán hozott döntéseket a tárgyalás napján ki kell hirdetni, és a kihirdetést csak a határozatra nézve és csak akkor lehet – legfeljebb nyolc napra – elhalasztani, ha ez az ügy

bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, és a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni.

(6) A döntés kihirdetése a rendelkező rész és az indokok rövid ismertetéséből áll.

(7) A döntést – kivéve, ha annak kihirdetését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni, és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül kézbesíteni kell.

73/A. § (1) A törlési eljárást bármelyik fél kérelmére gyorsítottan kell lefolytatni, ha a védjegy bitorlása miatt pert indítottak vagy a keresetlevél benyújtását megelőzően ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztettek elő, és ezt igazolják.

(2) A gyorsított eljárás iránti kérelemért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni e kérelem benyújtásától számított egy hónapon belül.

(3) Ha a kérelem nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek, a gyorsított eljárást kérő felet hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni. A gyorsított eljárás iránti kérelmet el kell utasítani, ha az a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a törvényben meghatározott követelményeket. A gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni, ha az azt előterjesztő fél a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol.

(4) Ha a gyorsított eljárást kérő fél nem fizeti meg e kérelem díját, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(5) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a gyorsított eljárást végzéssel rendeli el.

(6) Gyorsított eljárás esetén – a 41. §-ban és a 73. §-ban foglaltaktól eltérően –

a) hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető;

b) határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható;

c) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.

74. § (1) Az egy védjegy ellen irányuló több törlési kérelmet lehetőség szerint egy eljárásban kell elintézni.

(2) A törlési kérelem visszavonása esetén – a 72. § (2) bekezdésében szabályozott eset kivételével – az eljárást hivatalból folytatni lehet. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala ilyen esetben is a kérelem keretei között, a felek által korábban tett nyilatkozatok és állítások figyelembevételével jár el. A 72. § (2) bekezdésében szabályozott esetben a törlési eljárásban helye van egyezségnek.

(3) A törlési eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni. Ha a védjegyjogosult a törlési eljárásra okot nem adott, és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – a nyilatkozattételre [73. § (1) bek.] kitűzött határidő lejártá előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.

(4) A védjegy törlését vagy a védjegyoltalom korlátozását be kell jegyezni a védjegylajstromba, és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában.

Használat hiánya, megkülönböztető képesség elvesztése, megtévesztővé válás vagy a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt bekövetkező megszűnés megállapítása

75. § (1) A védjegyoltalom megszűnésének megállapítását a védjegy használatának hiánya miatt a 18. és 34. §-ok alapján, a megjelölés megkülönböztető képességének elvesztése, illetve

megetévesztővé válása miatt a 35. § alapján a védjegyjogosulttal szemben, továbbá a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt a 35/A. § alapján bárki kérheti.

(2) A megszűnés megállapítására irányuló kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány védjegyjogosult van. A kérelemben meg kell jelölni a megszűnés okait, és mellékelni kell az okirati bizonyítékokat. Ha a 30. § (2) bekezdése alapján a megszűnés megállapítását a 30. § (1) bekezdés *d)* vagy *e)* pontjában meghatározott időpontnál korábbi időpontokra visszaható hatállyal kérik, erre a kérelemben utalni kell. Ha a megszűnés megállapítását a védjegy használatának hiánya miatt kérik, a védjegyjogosultat terheli annak bizonyítása, hogy a védjegyet a 18. § előírásainak megfelelően használta.

(3) A megszűnés megállapítására irányuló kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

(4) Ha a megszűnés megállapítása iránti kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni; ha pedig a kérelem díját nem fizette meg, figyelmeztetni kell a törvényben meghatározott határidőben történő pótlásra. Ezek elmaradása esetén a megszűnés megállapítására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

76. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megszűnés megállapítása iránti kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a védjegyjogosultat, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a védjegyoltalom használat hiánya, megkülönböztető képesség elvesztése, megetévesztővé válás, illetve a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatti megszűnésének – teljes körű vagy részleges – megállapításáról vagy pedig a kérelem elutasításáról. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható, a védjegyoltalomnak a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatti megszűnése tárgyában hozott határozatot a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala tárgyaláson kívül hozza meg. A tárgyalás folyamán hozott döntések kihirdetésére, írásba foglalására és kézbesítésére a 73. § (5)–(7) bekezdését alkalmazni kell.

(2) Az egy védjegy ellen irányuló több megszűnés-megállapítási kérelmet, valamint a törlési és a megszűnés megállapítására irányuló kérelmeket lehetőség szerint egy eljárásban kell elintézni.

(3) A megszűnés megállapítására irányuló kérelem visszavonása esetén az eljárást hivatalból folytatni lehet. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala ilyen esetben is a kérelem keretei között, a felek által korábban tett nyilatkozatok és állítások figyelembevételével jár el.

(4) A megszűnés megállapítására irányuló eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni. A védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt bekövetkező megszűnés megállapítására irányuló eljárás költségeit azonban a kérelmező viseli. Ha a védjegyjogosult az oltalom megszűnésének megállapítására irányuló eljárásra okot nem adott, és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – az (1) bekezdés szerinti nyilatkozattételre kitűzött határidő lejártá előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.

(5) A védjegyoltalomnak a használat hiánya, a megkülönböztető képesség elvesztése, a megetévesztővé válás, illetve a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatti teljes körű vagy részleges megszűnését be kell jegyezni a védjegylajstromba, és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában.

HARMADIK RÉSZ

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGYRENDSZERRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGY ÉS A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGYBEJELENTÉS

Általános szabályok

76/A. § E törvény alkalmazásában

- a) *közösségi védjegyrendelet*: a Tanács 207/2009/EK rendelete a közösségi védjegyről;
- b) *közösségi védjegy*: a közösségi védjegyrendelet 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott védjegy;
- c) *közösségi védjegybejelentés*: a közösségi védjegyrendelet alapján tett – közösségi védjegy lajstromozására irányuló – bejelentés.

A közösségi védjegybejelentés továbbítása

76/B. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál benyújtott közösségi védjegybejelentésnek a közösségi védjegyrendelet 25. cikkének (2) bekezdése alapján történő továbbításáért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a bejelentés benyújtásakor.

(2) Ha a közösségi védjegybejelentés továbbításának díját nem fizették meg, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala figyelmezteti a bejelentőt a hiánypótlásra. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a közösségi védjegybejelentést a díj megfizetését követően továbbítja.

A közösségi védjegy mint korábbi védjegy

76/C. § (1) A 4. § és az 5. § (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a közösségi védjegy – a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – ugyanolyan korábbi védjegynek minősül, mint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által e törvény alapján lajstromozott védjegy.

(2) A 4. § (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a közösségi védjegyrendelet 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében az Európai Közösségben jóhírnevet élvező korábbi közösségi védjegyet kell figyelembe venni.

(3) A 4. § (3) bekezdésének alkalmazásában a megjelölés akkor nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha olyan korábbi közösségi védjeggyel ütközik, amelyet annak jogosultja nem használt a közösségi védjegyrendelet 15. cikkének megfelelően.

(4) E törvény alkalmazásában a 18. § előírásainak megfelelő használatra való utaláson közösségi védjegy esetében a közösségi védjegyrendelet 15. cikkében foglalt előírásoknak megfelelő használatra való utalást kell érteni.

(5) A belenyugvás (17. §) szabályait megfelelően alkalmazni kell abban az esetben is, ha a korábbi védjegy közösségi védjegy és a későbbi védjegy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által e törvény alapján lajstromozott védjegy.

(6) Az (1)–(5) bekezdés rendelkezései megfelelően irányadók a 33. § (2) bekezdésének alkalmazásában is.

A közösségi védjegy bitorlásának jogkövetkezményei

76/D. § A közösségi védjegy bitorlására – a közösségi védjegyrendelet 14. cikkében foglaltakkal összhangban – ugyanazokat a jogkövetkezményeket kell alkalmazni, mint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által e törvény alapján lajstromozott védjegy bitorlására.

Nemzeti bejelentéssé való átalakítás

76/E. § (1) Közösségi védjegybejelentés vagy közösségi védjegy átalakítására irányuló – a közösségi védjegyrendelet 113. cikkének (3) bekezdése alapján megküldött – kérelem alapján a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a VII–IX. fejezetek rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – a (2)–(5) bekezdésekben meghatározott feltételekkel – megindítja a védjegy lajstromozására irányuló eljárást.

(2) A bejelentési díjat [50. § (4) bek.] az (1) bekezdés szerinti kérelemnek a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához történő beérkezésétől számított két hónapon belül kell megfizetni.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kérelem és mellékleteinek magyar nyelvű fordítását a kérelemnek a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához történő beérkezésétől számított négy hónapon belül kell a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához benyújtani. E fordítást a IX. fejezet rendelkezéseinek alkalmazásában az 50. § (5) bekezdése alapján benyújtandó fordításnak kell tekinteni.

(4) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az (1) bekezdés szerinti kérelem beérkezéséről – az 56. § (4) bekezdésében előírt figyelmeztetés megküldésével egyidejűleg – értesíti a kérelmezőt.

(5) A bejelentési napot, az elsőbbséget és a szenioritást a közösségi védjegyrendelet 112. cikkének (3) bekezdésével összhangban kell megállapítani. Az 50. § (3) bekezdését a közösségi védjegyrendelet 114. cikkének (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel kell alkalmazni.

(6) Közösségi védjegy átalakítására irányuló kérelem alapján az (1) bekezdés szerint megindult eljárásban – a bejelentési díj megfizetését és a (3) bekezdésben előírt fordítás benyújtását követően – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a közösségi védjegyet további vizsgálat nélkül e törvény alapján lajstromozza (64. §).

(7) A közösségi védjegybejelentés vagy a közösségi védjegy nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítására irányuló kérelem vizsgálatára és az (1) bekezdés alapján megindult eljárásra egyebekben a VII–IX. fejezetek rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A közösségi védjegy szenioritása

76/F. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által e törvény alapján lajstromozott védjegy, amelynek szenioritását igényelték közösségi védjeggyel kapcsolatban a közösségi védjegyrendelet 34. és 35. cikke alapján, és amelynek oltalma megszűnt az oltalmi idő megújítás nélküli lejárta vagy lemondás miatt, törölhető, illetve oltalmának megszűnése a használat hiánya, vagy a megjelölés megkülönböztető képességének elvesztése vagy megtévesztővé válása, illetve a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt megállapítható, ha a törlés, illetve a megszűnés megállapításának feltételei mind a kérelem benyújtásának napján, mind a védjegyoltalom korábbi megszűnésének napján fennálltak.

(2) A védjegylajstromban fel kell tüntetni, hogy a védjegy szenioritását igényelték közösségi védjeggyel kapcsolatban. A szenioritás elvesztését szintén be kell jegyezni a védjegylajstromba.

(3) A védjeggyel kapcsolatos minden tényt és körülményt – különösen a használati engedélyt, a jelzálogjogot, valamint a védjegyhez kapcsolódó és a védjegyoltalomból eredő jogok más megterhelését, továbbá e jogok átszállását és átruházását – be kell jegyezni a védjegylajstromba azt követően is, hogy az oltalmi idő megújítás nélküli lejárta vagy lemondás miatt megszűnt annak a védjegynek az oltalma, amelynek szenioritását közösségi védjeggyel kapcsolatban igényelték.

(4) A közösségi védjegyet mint korábbi védjegyet (76/C. §) a szabályszerűen igényelt szenioritásával kell figyelembe venni akkor is, ha az oltalmi idő megújítás nélküli lejárta vagy lemondás miatt megszűnt a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által e törvény alapján

lajstromozott azon védjegy oltalma, amelynek szenioritását igényelték a közösségi védjeggyel kapcsolatban.

76/G. §

Közösségi védjegy bíróság

76/H. § (1) Magyarországon a Fővárosi Törvényszék jár el első fokon – a 78. § (2) bekezdésében meghatározott összetételben – a közösségi védjegyrendelet 95. cikkének (1) bekezdésében meghatározott közösségi védjegy bírósággént.

(2) A Fővárosi Törvényszék határozata elleni fellebbezés elbírálása – másodfokon eljáró közösségi védjegy bírósággént – a Fővárosi Ítéltábla hatáskörébe tartozik.

NEGYEDIK RÉSZ

A VÉDJEGYEK NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

X/B. Fejezet

A NEMZETKÖZI VÉDJEGYBEJELENTÉSEKRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

Általános szabályok

76/I. § (1) E törvény alkalmazásában

a) nemzetközi védjegybejelentés: az 1891. évi április hó 14-én kelt, a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodás (e rész alkalmazásában a továbbiakban: Megállapodás), valamint a Megállapodáshoz kapcsolódó, 1989. évi június hó 27-én kelt Jegyzőkönyv (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) alapján tett védjegybejelentés;

b) Nemzetközi Iroda: a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodája;

c) nemzetközi lajstrom: a Megállapodás, illetve a Jegyzőkönyv alapján bejelentett védjegyekről a Nemzetközi Iroda által vezetett nyilvántartás;

d) Magyarországot megjelölő bejelentés: az a nemzetközi védjegybejelentés, amelyben az oltalmat Magyarország területére kiterjedően igénylik;

e) származási hivatal: az esetnek megfelelően a Megállapodás 1. cikkének (3) bekezdése szerinti származási ország hivatala, a Jegyzőkönyv 2. cikkének (2) bekezdése szerinti származási ország hivatala, illetőleg mindkettő.

(2) Ahol e törvény a Megállapodás, illetve a Jegyzőkönyv alkalmazására utal, azon a Megállapodáshoz és a Jegyzőkönyvhöz kapcsolódó Közös Végrehajtási Szabályzat alkalmazását is érteni kell.

(3) A nemzetközi védjegybejelentések tekintetében a Megállapodás, illetve a Jegyzőkönyv eltérő rendelkezése hiányában – az e részben (X/B–X/D. fejezetekben) foglalt eltérésekkel – e törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(4)

X/C. Fejezet

A MEGÁLLAPODÁS ALAPJÁN TETT NEMZETKÖZI VÉDJEGYBEJELENTÉSEK

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala útján benyújtott bejelentések

76/J. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által lajstromozott védjegy jogosultja a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mint származási hivatal útján – a Megállapodás alapján – nemzetközi védjegybejelentést tehet a Nemzetközi Irodához.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala továbbítja azt a nemzetközi védjegybejelentést, amelynek esetében a bejelentő

- a) valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye belföldön van; ennek hiányában
- b) lakóhelye belföldön van; ennek hiányában
- c) magyar állampolgár.

(3) A nemzetközi védjegybejelentést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál mint származási hivatalnál a Megállapodásban előírt alaki követelményeknek megfelelően, a Megállapodásban előírt módon és nyelven kell benyújtani.

(4) Ha a nemzetközi védjegybejelentést az (1) bekezdésben említett védjegy lajstromozása előtt nyújtják be, a benyújtás napjának a védjegy lajstromozásának napját kell tekinteni.

(5) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felhívására a bejelentő köteles igazolni, hogy a (2) bekezdés szerint nemzetközi védjegybejelentés benyújtására jogosult. Ennek elmaradása esetén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a nemzetközi bejelentés továbbítására irányuló kérelmet elutasítja.

76/K. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a nemzetközi védjegybejelentés továbbítását megelőzően megvizsgálja, hogy

- a) a bejelentés tartalmazza-e a 76/J. § (1) bekezdésében említett védjegy lajstromszámát;
- b) a bejelentés tartalmazza-e a továbbítására irányuló kérelmet, a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat, a megjelölést, valamint az árujegyzéket;
- c) a bejelentés adatai megegyeznek-e a 76/J. § (1) bekezdésében említett védjegyek a védjegylajstromban szereplő adataival;
- d) a bejelentés tartalmazza-e azon országok megjelölését, amelyek területére az oltalom kiterjesztését igénylik;
- e) a bejelentést a Megállapodásban előírt nyelven és módon nyújtották-e be;
- f) a bejelentés tartalmazza-e a bejelentő, illetve képviselője aláírását.

(2) Ha a bejelentés nem felel meg az (1) bekezdés a)–c), illetve f) pontjaiban meghatározott követelményeknek – kivéve, ha a bejelentésben az árujegyzék szűkebb, mint a 76/J. § (1) bekezdésében említett védjegy árujegyzéke –, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felhívja a bejelentőt a hiányok pótlására. Ennek során a bejelentőt figyelmeztetni kell arra, hogy ha a kérelem benyújtását követő két hónapon belül a bejelentés nem érkezik be a Nemzetközi Irodához, a nemzetközi lajstromozás napja nem a kérelem benyújtásának a napja, hanem a Nemzetközi Irodához történő beérkezés napja lesz.

(3) A (2) bekezdés szerinti hiánypótlás eredménytelensége esetén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a nemzetközi védjegybejelentés továbbítására irányuló kérelmet elutasítja.

(4) Ha a bejelentés nem felel meg az (1) bekezdés d)–e) pontjaiban meghatározott követelményeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felhívja a bejelentőt a hiányok pótlására. Ennek elmaradása esetén a nemzetközi bejelentést a bejelentő által benyújtott formában kell továbbítani a Nemzetközi Irodához.

76/L. § (1) A nemzetközi védjegybejelentés továbbításáért a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához külön jogszabályban meghatározott továbbítási díjat, valamint a nemzetközi bejelentéssel kapcsolatban a Nemzetközi Irodához a Megállapodásban meghatározott nemzetközi díjat kell fizetni.

(2) Az (1) bekezdésben említett továbbítási díj a nemzetközi védjegybejelentés benyújtásának napján esedékes. Ha a díjat az esedékességet követő egy hónapon belül nem fizetik meg, a nemzetközi védjegybejelentés továbbítására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdésben említett nemzetközi díjat közvetlenül a Nemzetközi Irodához, a Megállapodásban előírt határidőn belül és az ott megszabott módon kell megfizetni.

(4) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala útján benyújtott nemzetközi védjegybejelentés esetén a védjegy-lajstromban fel kell tüntetni a nemzetközi lajstromozás napját és számát.

A nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos kiterjesztése a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala útján

76/M. § (1) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a Megállapodás szerint a jogosult szerződő államának hivatala, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala útján a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos kiterjesztését lehet kérni.

(2) Az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelmet a Megállapodásban előírt alaki követelményeknek megfelelően, a Megállapodásban előírt módon és nyelven kell benyújtani.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem továbbítását megelőzően megvizsgálja, hogy

a) a kérelem tartalmazza-e a továbbítására irányuló kérelmet és a jogosult, illetve képviselője aláírását;

b) a kérelmet a Megállapodásban előírt módon nyújtották-e be.

(4) Ha az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem nem felel meg a (3) bekezdés *a)* pontjában meghatározott követelményeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felhívja a kérelmezőt a hiányok pótlására. Ennek elmaradása esetén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a továbbításra irányuló kérelmet elutasítja.

(5) Ha az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem nem felel meg a (3) bekezdés *b)* pontjában meghatározott követelménynek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felhívja a kérelmezőt a hiányok pótlására. Ennek elmaradása esetén az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelmet a kérelmező által benyújtott formában kell továbbítani a Nemzetközi Irodához.

(6) Az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem tekintetében megfelelően alkalmazni kell a 76/L. §-ban foglalt rendelkezéseket.

(7) Az (1)–(6) bekezdésben foglalt rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni, ha a nemzetközi védjegybejelentéssel vagy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalommal kapcsolatos változásnak a nemzetközi lajstromba való bejegyzése iránt a Megállapodás alapján a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala útján terjesztik elő a kérelmet.

A Magyarországot megjelölő bejelentések

76/N. § (1) A Magyarországot megjelölő bejelentésnek a nemzetközi lajstromozásnak a Megállapodás 3. cikkének (4) bekezdése, illetve a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos kiterjesztésének a Megállapodás 3ter cikkének (2) bekezdése alapján meghatározott napjától ugyanaz a hatálya, mint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához szabályszerűen benyújtott védjegybejelentésnek.

(2) A Magyarországot megjelölő bejelentés alapján történő nemzetközi lajstromozással – az (1) bekezdésben megjelölt naptól kezdődően – ugyanolyan hatályú oltalom keletkezik, mint a 64. § szerinti lajstromozással, amennyiben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a Megállapodás 5.

cikkének (1) és (2) bekezdése alapján a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát nem utasítja el, vagy az elutasítást visszavonja.

(3) A Magyarországot megjelölő bejelentésekre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell, ha a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalomnak Magyarországra való utólagos kiterjesztését kéri.

(4) A Magyarországot megjelölő bejelentés nemzetközi lajstromozását követően a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala is megtekinthetővé teszi annak közzétett tartalmát, és hozzáférést biztosít a nemzetközi lajstromnak a bejelentésre vonatkozó bejegyzéseihez.

76/O. § (1) A Magyarországot megjelölő bejelentés meghirdetésére a nemzetközi védjegybejelentés következő adatainak közlésével kerül sor:

a) a megjelölés;

b) a bejelentés nemzetközi lajstromszáma;

c) a Nemzetközi Iroda hivatalos lapjában történő közzététel napja, valamint a közzétételt tartalmazó lap száma.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a Magyarországot megjelölő bejelentést az (1) bekezdés szerint a nemzetközi lajstromozásról szóló értesítést követően hirdeti meg.

76/P. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a Magyarországot megjelölő bejelentés tekintetében elkészíti a 60. § szerinti kutatási jelentést, és elvégzi a 61. § szerinti érdemi vizsgálatot.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kutatási jelentést a Nemzetközi Iroda útján küldi meg a bejelentőnek.

(3) A Magyarországot megjelölő bejelentés tekintetében a 61/B. § (1) bekezdésének alkalmazásában a felszólalás határidejét a 76/O. § (1) bekezdése alapján történő meghirdetés napjától kell számítani.

(4) Ha a nemzetközi védjegybejelentés nem felel meg a 61. § (2) bekezdése alapján vizsgált követelményeknek, vagy azzal kapcsolatban felszólalást nyújtottak be, erről a Megállapodásban meghatározott módon és határidőn belül értesíteni kell a Nemzetközi Irodát (ideiglenes elutasítás). Az értesítésben a nyilatkozattételre legalább három hónapos határidőt kell kitűzni, amely a lejárát előtt előterjesztett kérelemre meghosszabbítható.

(5) Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – kivéve, ha az (5a) bekezdés alkalmazásának van helye – értesíti a Nemzetközi Irodát arról, hogy a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát elutasítja (végleges elutasítás), vagy arról, hogy az oltalmat csak részben ismeri el. Az értesítéseket a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a végleges elutasításról vagy az oltalom részben történő elismeréséről szóló döntés jogerőre emelkedését követően küldi meg a Nemzetközi Irodának. Az oltalom részben történő elismerése esetén a lajstromozás napjának a döntés keltezésének napját kell tekinteni.

(5a) Ha a bejelentő olyan felhívásra nem válaszol a kitűzött határidőben, amelyet a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala kizárólag felszólalás alapján adott ki, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a rendelkezésre álló adatok alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében, és ennek megfelelő – végleges elutasításról szóló vagy az (5e) bekezdés szerinti – értesítést küld a Nemzetközi Irodának.

(5b) Ha a bejelentő a felhívásra válaszol, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala folytatja az érdemi vizsgálatot, és annak alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében. Ha ennek alapján a védjegybejelentés elutasításának [61. § (4) bek., 61/H. § (2) bek.] volna helye, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az erről szóló döntés jogerőre emelkedését követően értesíti

a Nemzetközi Irodát arról, hogy a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát elutasítja (végleges elutasítás).

(5c) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala nem ad ki ideiglenes elutasítást és az (5d) bekezdés alapján sem küld értesítést a Nemzetközi Irodának, a lajstromozás napjának az ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő elteltét követő napot kell tekinteni.

(5d) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő lejárta előtt úgy találja, hogy nincs helye ideiglenes elutasítás kiadásának, haladéktalanul értesíti a Nemzetközi Irodát az oltalom elismeréséről. A lajstromozás napjának az oltalom elismeréséről szóló értesítés kelezésének napját kell tekinteni.

(5e) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az ideiglenes elutasítást az érdemi vizsgálatot követően egészben vagy részben visszavonja, a visszavonásról szóló döntés jogerőre emelkedését követően értesíti a Nemzetközi Irodát az oltalom egészben vagy részben történő elismeréséről. A lajstromozás napjának a visszavonásról szóló döntés kelezésének napját kell tekinteni.

(6)–(7)

(8) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – a 48. § megfelelő alkalmazásával – bejegyz a védjegylajstromba, hogy a Megállapodás 4bis cikke alapján a nemzetközi lajstromozás a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által lajstromozott védjegy helyébe lépett.

Átruházás és használati engedély hatályának elutasítása

76/R. § (1) Ha a nemzetközi lajstromozásból eredő, Magyarország területére kiterjedő oltalom tekintetében a nemzetközi lajstromba bejegyzett átruházás, illetve használati engedély tárgyában a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala úgy találja, hogy az átruházás, illetve a használati engedély – részben vagy egészben – e törvény rendelkezéseibe ütközik, erről a Megállapodásban meghatározott módon és határidőn belül – a Nemzetközi Iroda útján – értesíti a bejelentőt.

(2) A változás hatályának elutasításáról szóló értesítésben meg kell jelölni az elutasítás okait, illetve terjedelmét.

A nemzetközi védjegy érvénytelenítése

76/S. § A nemzetközi védjegynek a Megállapodás 5. cikkének (6) bekezdésében szabályozott érvénytelenítésén e törvény alkalmazásában a védjegy törlését és a védjegyoltalom megszűnésének megállapítását kell érteni.

Kiegészítő lajstrom

76/T. § A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a Magyarországot megjelölő bejelentések tekintetében kiegészítő lajstromot vezet, amelybe a nemzetközi lajstromba a Megállapodás szerint be nem jegyezhető tényeket és körülményeket kell bejegyezni.

X/D. Fejezet

A JEGYZŐKÖNYV ALAPJÁN TETT NEMZETKÖZI VÉDJEGYBEJELENTÉSEK

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala útján benyújtott bejelentések

76/U. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához benyújtott védjegybejelentés, valamint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által lajstromozott védjegy jogosultja a Szellemi Tulajdon

Nemzeti Hivatala mint származási hivatal útján – a Jegyzőkönyv alapján – nemzetközi védjegybejelentést tehet a Nemzetközi Irodához.

(2) Ha a nemzetközi védjegybejelentést az (1) bekezdésben említett védjegy lajstromozása előtt nyújtják be, a bejelentő nyilatkozhat úgy, hogy a nemzetközi védjegybejelentést az (1) bekezdésben említett védjegy alapján kívánja megtenni. Ebben az esetben a benyújtás napjának a védjegy lajstromozásának napját kell tekinteni.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala továbbítja azt a nemzetközi védjegybejelentést, amelynek esetében a bejelentő

a) magyar állampolgár, vagy

b) lakóhelye belföldön van, vagy

c) belföldön valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephellyel rendelkezik.

(4) A nemzetközi védjegybejelentést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál mint származási hivatalnál a Jegyzőkönyvben előírt alaki követelményeknek megfelelően, a Jegyzőkönyvben előírt módon és – a bejelentő választása szerint – a Jegyzőkönyvben előírt nyelvek egyikén kell benyújtani.

(5) A Jegyzőkönyv alapján tett nemzetközi védjegybejelentésre megfelelően alkalmazni kell a 76/J. § (5) bekezdésében és a 76/K–76/M. §-okban foglalt rendelkezéseket, azzal az eltéréssel, hogy a Megállapodásra történő utaláson a Jegyzőkönyvre történő utalást kell érteni.

A Megállapodás alapján tett nemzetközi védjegybejelentésekre vonatkozó rendelkezések alkalmazása

76/V. § A Jegyzőkönyv alapján tett nemzetközi védjegybejelentésre megfelelően alkalmazni kell a 76/N–76/T. §-okban foglalt rendelkezéseket, azzal az eltéréssel, hogy a Megállapodásra történő utaláson a Jegyzőkönyvre történő utalást kell érteni.

A nemzetközi lajstromozás átalakítása nemzeti védjegybejelentéssé

76/Z. § (1) A Jegyzőkönyv *quinquies* cikke szerinti átalakítási kérelmet a nemzetközi lajstromozás törlésének napjától számított három hónapon belül kell benyújtani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához.

(2) Az átalakításra irányuló kérelem benyújtását követő négy hónapon belül be kell nyújtani az árujegyzék magyar nyelvű fordítását, valamint két hónapon belül meg kell fizetni a bejelentési díjnak a külön jogszabályban meghatározott mértékét kitevő átalakítási díjat. Ezek elmaradása esetén az átalakításra irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(3) Egyebekben az átalakításra irányuló kérelem tekintetében a VII–IX. fejezetek rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni; ha azonban a nemzetközi lajstromozást a 76/P. § (5) és (5c)–(5e) bekezdéseiben meghatározott valamely lajstromozási napot követően törlik, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megjelölést a 61–63. §-okban foglalt rendelkezések alkalmazása nélkül védjegyként lajstromozza. Ebben az esetben a lajstromozás napjának a 76/P. § (5) és (5c)–(5e) bekezdései alapján meghatározott napot kell tekinteni.

ÖTÖDIK RÉSZ

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS VÉDJEGYÜGYEKBE

A SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALA DÖNTÉSEINEK FELÜLVIZSGÁLATA

Megváltoztatási kérelem

77. § (1) A bíróság kérelemre megváltoztathatja a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának

a) a 46/A. § (3) bekezdésében felsorolt döntéseit;

b) az eljárást felfüggesztő és a védjegylajstromba való bejegyzés tárgyában hozott döntését;

c) az iratbetekintést kizáró vagy korlátozó azt a végzését, amellyel szemben a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint önálló jogorvoslatnak van helye;

d) az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzését;

e) az eljárási bírságot kiszabó, valamint az eljárási költség megállapításának és viselésének kérdésében hozott döntését.

(2) Az eljárási bírságot kiszabó, valamint az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos döntés ellen előterjesztett megváltoztatási kérelemnek nincs halasztó hatálya a döntés többi – a megváltoztatási kérelemben nem támadott – rendelkezése tekintetében, és nem akadályozza meg azok jogerőre emelkedését.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának az (1) bekezdésben nem említett végzése csak az (1) bekezdésben felsorolt döntésekkel szemben előterjesztett megváltoztatási kérelemben támadható meg.

(4) A döntés megváltoztatását kérheti:

a) aki a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárásban ügyfélként vett részt;

b) akit az iratbetekintésből kizártak vagy abban korlátoztak;

c) akitől az ügyféli jogállást megtagadták.

(5) A védjegy lajstromozása és törlése kérdésében hozott határozat megváltoztatását az ügyész a 3. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjai, illetve a 3. § (2) bekezdése alapján kérheti. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárás egyéb résztvevője saját jogán önálló megváltoztatási kérelemmel élhet a döntés rá vonatkozó rendelkezése, illetve a rá vonatkozó döntés ellen.

(6) A megváltoztatási kérelem benyújtásának vagy ajánlott küldeményként való postára adásának határideje – a (7) és a (8) bekezdésben szabályozott kivételekkel – a döntésnek a féllel, illetve az eljárás egyéb résztvevőjével való közlésétől számított harminc nap.

(7) A megváltoztatási kérelem előterjesztésének harmincnapos határidejét az igazolási kérelmet elutasító vagy be nem nyújtottnak tekintő végzés közlésétől kell számítani, ha

a) ez a későbbi, mint a (6) bekezdés szerinti döntés közlésének napja és

b) az igazolási kérelmet olyan mulasztás kimentésére terjesztették elő, amely közvetlenül a (6) bekezdés szerinti döntés alapjául szolgált.

(8) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntésének a megváltoztatását a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint az Alkotmánybíróság határozata alapján kérik, a megváltoztatási kérelem előterjesztésének határideje az alkotmánybírósági döntés kézbesítésétől számított harminc napra ismételtlen megnyílik.

(9) A megváltoztatási kérelem a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál nyújtható be, amely azt a védjegyügy irataival együtt – a (10) bekezdésben szabályozott eset kivételével – tizenöt napon belül továbbítja a bírósághoz. Ha az eljárásban ellenérdekű fél vett részt, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megváltoztatási kérelem továbbításáról egyidejűleg az ellenérdekű felet is értesíti.

(10) Ha a megváltoztatási kérelem elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala e kérdésben írásbeli nyilatkozatot tehet, és azt a megváltoztatási kérelemmel, valamint a védjegyügy irataival együtt harminc napon belül továbbítja a bírósághoz.

(11) A megváltoztatási kérelem kellékeire a keresetlevélre vonatkozó szabályok megfelelően irányadók.

(12) Ha a megváltoztatási kérelmet elkésetten nyújtották be, az igazolási kérelem tárgyában a bíróság határoz.

Hatáskör és illetékesség

78. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntésének megváltoztatására irányuló eljárás a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe és kizárólagos illetékessége alá tartozik.

(2) A Fővárosi Törvényszék három hivatásos bíróból álló tanácsban jár el.

(3)

A megváltoztatási kérelemmel kapcsolatos eljárásra irányadó szabályok

79. § A bíróság a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntésének megváltoztatására irányuló kérelmet a nem peres eljárás szabályai szerint – az e törvényben foglalt eltérő rendelkezések alkalmazásával – bírálja el. Ha e törvényből, illetve az eljárás nem peres jellegéből más nem következik, az eljárásra a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) általános szabályait megfelelően kell alkalmazni.

Nyilvánosság

80. § A bíróság a tárgyalásról a nyilvánosságot a fél kérelmére a Pp. általános rendelkezéseiben meghatározott feltételek hiányában is kizárhatja.

Kizárás

81. § (1) A Pp. általános rendelkezéseiben meghatározott eseteken kívül az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban mint bíró nem vehet részt, aki

a) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntésének meghozatalában részt vett;

b) az a) pontban említett személynek a Pp. általános – a bírák kizárására vonatkozó – rendelkezéseiben megjelölt hozzátartozója.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit a jegyzőkönyvvezetők és a szakértők kizárására is alkalmazni kell.

A felek és az eljárás más résztvevői

82. § (1) A kérelmező a bírósági eljárásban félként vesz részt. Az eljárást indító ügyészt megilletik mindazok a jogok, amelyek a felet megilletik, egyezséget azonban nem köthet, jogról nem mondhat le, illetőleg jogokat nem ismerhet el.

(2) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárásban ellenérdekű ügyfél is részt vett, a bírósági eljárást ellene kell megindítani.

83. § Ha a közös védjegyoltalom valamely jogosultja a védjegyoltalom fenntartása és védelme érdekében önállóan lép fel, illetve az eljárást csak az egyik védjegyjogosult ellen indították meg,

a bíróság értesíti a többi védjegyjogosultat, hogy az eljárásba védjegyjogosult társuk mellett beléphetnek.

84. § (1) Akinek jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntésének megváltoztatására irányuló eljárás miként dőljön el, az eljárásba – annak jogerős befejezéséig – az azonos érdekű fél mellett beavatkozhat.

(2) A beavatkozó – az egyezséget, az elismerést és a jogról való lemondást kivéve – minden cselekményre jogosult, amelyet az általa támogatott fél megtehet, cselekményeinek azonban csak annyiban van hatálya, amennyiben a beavatkozó cselekményei a fél cselekményeivel nem állnak ellentétben.

(3) A beavatkozó és a fél közötti jogvitát az eljárás során nem lehet elbírálni.

Képviselő

85. § (1) Az eljárás során meghatalmazottként szabadalmi ügyvivő is eljárhat.

(2) A szabadalmi ügyvivőnek vagy ügyvédnek – akár belföldön, akár külföldön – adott meghatalmazás érvényességéhez elegendő, ha azt a meghatalmazó aláírta.

Eljárási költség

86. § (1) Ha a bírósági eljárásban ellenérdekű fél is részt vett, az eljárási költségek előlegezésére, illetve viselésére a perköltségre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(2) Ellenérdekű fél hiányában a költségeket a kérelmező előlegezi, illetve viseli.

(3) Az eljárási költséghez hozzá kell számítani a felet képviselő szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

Mulasztás

87. § Ha a kérelmező, illetve egyik fél sem jelenik meg a tárgyaláson, vagy a megszabott határidő alatt a bíróság felhívásának bármelyik fél nem tesz eleget, a bíróság a kérelmet a rendelkezésre álló adatok alapján bírálja el.

Igazolás

88. § Az igazolási kérelem előterjesztésére a bíróság előtti nemperes eljárásban a 42. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Intézkedések a kérelem alapján

88/A. § Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala írásbeli nyilatkozatot tett a megváltoztatási kérelemre [77. § (10) bek.], az eljáró tanács elnöke e nyilatkozatot írásban közli a féllel, illetve a felekkel.

Tárgyalás és bizonyítás

89. § (1) Az elsőfokú bíróság a Pp. szabályai szerint bizonyítást folytat le, és tárgyalást tart.

(2) Ha az eljárásban ellenérdekű fél nem vesz részt, és az ügy az iratok alapján elbírálható, a bíróság tárgyaláson kívül is hozhat határozatot, azonban a felet – kívánságára – meg kell hallgatnia.

(3) Ha a bíróság az ügyet tárgyaláson kívül bírálja el, de az eljárás folyamán szükségét látja a tárgyalás megtartásának, a tárgyalást bármikor kitűzheti. Ha viszont a bíróság az ügyet tárgyaláson bírálja el, illetve tárgyalást tűzött ki, ezt követően nem térhet vissza az ügy tárgyaláson kívüli elbírálására.

(4) A bírósági eljárásban nincs helye egyezségnek, ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtt folyó eljárásban sem lehetett egyezséget kötni.

Határozatok

90. § A bíróság mind az ügy érdekében, mind egyéb esetekben végzéssel határoz.

91. § (1) Ha a bíróság a védjegyügyben hozott döntést megváltoztatja, végzése a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntése helyébe lép. A bíróság a védjegyügyben hozott döntés megváltoztatása helyett a döntést hatályon kívül helyezi, és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát az eljárás folytatására utasítja, ha a megváltoztatási kérelmet a védjegybejelentés elutasításáról, visszavonásáról vagy visszavontnak tekintéséről hozott olyan döntéssel szemben terjesztették elő, amelynek hiányában a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál a védjegy lajstromozására irányuló eljárás folytatásának lett volna helye.

(2) A bíróság a döntést hatályon kívül helyezi, és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát új eljárásra utasítja, ha

a) a döntés meghozatalában olyan személy vett részt, akivel szemben kizáró ok állt fenn;

b) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárásban olyan lényeges egyéb eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban nem orvosolható.

c)

(3) Ha a fél olyan kérdésben kíván bírósági döntést, amely a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtt folyó eljárásnak nem volt tárgya, a bíróság a kérelmet átteszi a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, kivéve, ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felszólalás esetén a felszólalás alapjául szolgáló okot a 61/D. § (8) bekezdése alapján, a védjegy törlésére irányuló eljárásban pedig a törlés alapjául szolgáló okot a 73. § (1) bekezdése alapján hagyta figyelmen kívül, illetve, ha a felszólalás vagy a törlés alapjául szolgáló újabb okot a megváltoztatási kérelemben vagy annak előterjesztését követően jelölték meg, az ilyen felszólalási vagy törlési okot a bíróság figyelmen kívül hagyja. A kérelem áttétele esetén a bíróság a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának döntését – szükség szerint – hatályon kívül helyezi.

(4) A bíróság figyelmen kívül hagyja a fél által a megváltoztatási kérelemben vagy annak benyújtását követően előterjesztett azt a nyilatkozatot, állítást vagy bizonyítékot, amelyet a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az előtte folyó eljárásban – a 40. § (3) bekezdésével összhangban – szabályszerűen hagyott figyelmen kívül.

(5) Ha a megváltoztatási kérelem előterjesztését követően a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a 77. § (1) bekezdésének *b)–d)* pontjaiban említett valamely döntését visszavonta, a bíróság az eljárást megszünteti. Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a döntését módosította, a bírósági eljárás folytatásának csak a még vitás kérdésekben van helye.

92. § A bíróság az ügy érdekében hozott végzését kézbesítés útján közli; azt nem lehet a kihirdetéssel közöltnek tekinteni. Ha a megváltoztatási kérelmet a bíróság tárgyaláson bírálja el, az ügy érdekében hozott végzést a tárgyalás napján ki is kell hirdetni. A kihirdetést csak és akkor lehet – legfeljebb nyolc napra – elhalasztani, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül

szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, és a végzést a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni.

93. § A Fővárosi Törvényszék végzése elleni fellebbezés elbírálása során a Pp. 257. §-ában foglaltakat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a másodfokú bíróság erre irányuló kérelem esetén a feleket szóban is köteles meghallgatni, kivéve, ha a fellebbezést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a 77. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában meghatározott döntései ellen előterjesztett megváltoztatási kérelem tárgyában hozott végzéssel szemben nyújtották be.

94. §

XII. Fejezet

VÉDJEGYPEREK

A védjegyperekre irányadó szabályok

95. § (1) A védjegybitorlás miatt indított perekben, a 14. §, illetve a 19. § (5) bekezdése alapján a védjegynek a képviselő, illetve az ügynök általi használatától való eltiltás iránt, illetve a védjegyoltalmi igény vagy a védjegyoltalom átruházása iránt indított perekben, valamint a közösségi védjegyrendelet [76/A. § *a)* pont] 110. és 111. cikke, illetve 165. cikkének (5) bekezdése alapján a közösségi védjegy használatától való eltiltás iránt indított perekben a Fővárosi Törvényszék kizárólagos illetékességgel rendelkezik. E perekben a Fővárosi Törvényszék a 78. § (2) bekezdésében meghatározott összetételű tanácsban jár el.

(2) Védjegybitorlás miatt indított perekben az ideiglenes intézkedést – az ellenkező valószínűsítéséig – a kérelmező különös méltánylást érdemlő jogvédelméhez szükségesnek kell tekinteni, ha a kérelmező igazolja, hogy a védjegy oltalom alatt áll, és ő a védjegy jogosultja vagy olyan használója, aki jogosult saját nevében fellépni a bitorlással szemben.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható, ha a védjegybitorlás megkezdése óta hat hónap, illetve a kérelmezőnek a bitorlásról és a bitorló személyéről való tudomásszerzése óta hatvan nap már eltelt.

(4) Védjegybitorlás esetén ideiglenes intézkedés iránti kérelem a keresetlevél benyújtását megelőzően is előterjeszthető, amelyet a Fővárosi Törvényszék nemperes eljárásban bírál el. Az ideiglenes intézkedés iránti nemperes eljárásra e törvény, valamint a Pp. általános szabályai – a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – megfelelően irányadók. Ha a kérelmező a (8) bekezdésben foglaltak szerint a védjegybitorlás miatt a pert megindította, a peres eljárás illetékeként a nemperes eljárásban lerótt illetéken felüli összeget kell megfizetni.

(5) A védjegyjogosult – a bitorlás esetén támasztható polgári jogi igényeken felül – az ideiglenes intézkedésre vonatkozó feltételekkel kérheti a bíróságtól

a) biztosítási intézkedés elrendelését a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint, ha valószínűsítette, hogy a kártérítés, illetve a bitorlással elért gazdagodás visszatérítése iránti követelésének későbbi kielégítése veszélyben van;

b) a bitorló kötelezését banki, pénzügyi és kereskedelmi adatainak és iratainak közlésére, illetve bemutatására az *a)* pont szerinti biztosítási intézkedés elrendelése céljából;

c) biztosíték adását, ha ennek fejében – a védjegybitorlás abbahagyásának követelése helyett – hozzájárul a feltételezett védjegybitorlási cselekmények bitorló általi folytatásához.

(6) A biztosíték letételét az (5) bekezdés *c)* pontja alapján a bíróság a védjegyjogosult erre irányuló kérelme hiányában is elrendelheti, feltéve, hogy a védjegyjogosult előterjesztett kérelmet a bitorlás abbahagyása iránt, és annak a bíróság nem ad helyt.

(7) A bíróság az ideiglenes intézkedés tárgyában soron kívül, legkésőbb az ilyen intézkedés iránti kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz. Az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott határozat elleni fellebbezést a másodfokú bíróság soron kívül, legkésőbb a fellebbezés benyújtásától számított tizenöt napon belül bírálja el.

(8) A bíróság a keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett ideiglenes intézkedés – ideértve az (5) és a (6) bekezdést is – tárgyában hozott határozatát az ellenfél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a védjegyjogosult a pert a védjegybitorlás miatt az ideiglenes intézkedéssel érvényesített követelés tárgyában nem indította meg a határozat közlésétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz.

(9) Ha a védjegybitorlás miatt indított perben az egyik fél tényállításait már elvárható mértékben valószínűsítette, a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti

a) a birtokában lévő okirat és egyéb tárgyi bizonyíték bemutatására, valamint a szemle lehetővé tételére;

b) banki, pénzügyi és kereskedelmi adatok közlésére, illetve a birtokában lévő ilyen iratok bemutatására.

(10) Előzetes bizonyításnak a per megindítása előtt helye van akkor is, ha a védjegyjogosult a védjegybitorlás tényét vagy annak veszélyét elvárható mértékben valószínűsítette. Ha a per még nem indult meg, az előzetes bizonyítást a Fővárosi Törvényszéknél kell kérni. Az előzetes bizonyítást a Fővárosi Törvényszék fogatosítja. Az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye.

(11) A bíróság az előzetes bizonyítást elrendelő határozatot az ellenfél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a védjegyjogosult a pert a védjegybitorlás miatt nem indította meg az előzetes bizonyítást elrendelő határozat közlésétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az előzetes bizonyítás hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz.

(12) Ha a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, az a rendkívül sürgős szükség esetének minősül, és erre figyelemmel az ideiglenes intézkedés – ideértve az (5) és a (6) bekezdést is – elrendelésének kérdésében az ellenfél meghallgatása mellőzhető. Ha a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, vagy ha valószínűsíthető a bizonyítékok megsemmisítésének kockázata, az sürgős esetnek minősül, és erre figyelemmel az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében az ellenfél meghallgatása mellőzhető. Az ellenfél meghallgatásának mellőzésével hozott határozatot az ellenféllel a fogatosításkor kell közölni. A határozat közlését követően az ellenfél kérheti a meghallgatását és az ideiglenes intézkedést, illetve az előzetes bizonyítást elrendelő határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

(13) A bíróság az előzetes bizonyítás és – az (5) bekezdés c) pontját és a (6) bekezdést kivéve – az ideiglenes intézkedés elrendelését biztosítékadáshoz kötheti.

(14) Ha az (5) bekezdés c) pontjában, a (6) bekezdésben és a (13) bekezdésben meghatározott esetekben a biztosíték összegéből való kielégítésre jogosult fél igényét az előzetes bizonyítás, illetve az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzést hatályon kívül helyező határozat, illetve az ítélet (permegszüntető végzés) jogerőre emelkedésétől számított három hónapon belül nem érvényesíti, a letevő a biztosíték visszaadását kérheti a bíróságtól.

(15) Az (1) bekezdésben nem említett, védjeggyel kapcsolatos minden más jogvitás ügy a törvényszék hatáskörébe tartozik.

(16) Az (1) és a (15) bekezdésben említett perekben egyebekben a Pp. általános szabályait kell alkalmazni az e törvény 80. és 85. §-ában, valamint 86. §-ának (3) bekezdésében foglalt eltérésekkel.

HATODIK RÉSZ

AZ EGYÜTTES ÉS A TANÚSÍTÓ VÉDJEGY

XIII. Fejezet

EGYÜTTES VÉDJEGY

Az együttes védjegy

96. § (1) Az együttes védjegy olyan védjegy, amely valamely egyesület, köztestület vagy egyesülés (a továbbiakban együtt: egyesület) tagjainak áruit vagy szolgáltatásait különbözteti meg mások áruitól vagy szolgáltatásaitól, az együttes védjeggyel megjelölt áruk vagy szolgáltatások minősége, származása vagy egyéb tulajdonsága alapján.

(2)

(3) A megjelölés együttes védjegyként ki van zárva a védjegyoltalomból akkor is, ha

a)

b) a használatáról rendelkező szabályzat a közrendbe, a közerkölcsbe vagy jogszabályba ütköző előírást tartalmaz.

(4) Az együttes védjegy oltalma az egyesületet illeti meg, használatára az egyesület tagjai jogosultak.

(5) A védjegyjogosult egyesület az együttes védjegyet maga nem használhatja, a tagok védjegyhasználatát azonban ellenőrzi.

(6) A 18. § alkalmazásában az együttes védjegy használatának minősül, ha a védjegyet az egyesület bármelyik tagja használja.

Szabályzat az együttes védjegyhez

97. § (1) A megjelölés akkor részesülhet együttes védjegyként oltalomban, ha használatáról – a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelő – szabályzat rendelkezik. A szabályzatot az együttes védjegyre jogosult egyesület állapítja meg.

(2) A szabályzatnak tartalmaznia kell:

a) a védjegyjogosult egyesület elnevezését és székhelyét;

b) a védjegy használatára jogosult tagok felsorolását, nevük, címük, illetve székhelyük feltüntetésével;

c) a tagság feltételeit;

d) a védjegy használatának feltételeit;

e) a védjegy használatának ellenőrzésére vonatkozó előírásokat;

f) a jogosulatlan védjegyhasználattal szembeni fellépés rendjét.

(3)

(4) Az együttes védjegyre vonatkozó bejelentésnek a szabályzatot is tartalmaznia kell. A védjegy-lajstromban az együttes védjeggyel kapcsolatban fel kell tüntetni a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott adatokat is. A szabályzatot – és annak módosításait – az együttes védjegyre vonatkozó lajstrombejegyzéshez mellékelni kell.

Az együttes védjegyoltalom átruházása

98. § (1) Az együttes védjegy oltalmának átruházásához az erre irányuló – írásba foglalt – szerződés és a jogosult megváltozásának a védjegylajstromba való bejegyzése szükséges.

(2) Az együttes védjegy oltalma nem ruházható át, ha az átruházást követően a 96. §-ban foglalt követelmények nem teljesülnének, illetve a megjelölés együttes védjegyként az oltalomból kizárttá válna.

Az együttes védjegy oltalmának megszűnése

99. § (1)–(2)

(3) Az együttes védjegy oltalma megszűnik – a megszűnést megállapító határozatban megjelölt időpontban – akkor is, ha a védjegyjogosult nem teszi meg a szükséges intézkedéseket az együttes védjegy szabályzattal ellentétes használatának megakadályozására.

(4) Ha a megjelölés együttes védjegyként a 96. § (3) bekezdése alapján nem részesülhet oltalomban, az együttes védjegyet törölni kell. Ha a megjelölés a 96. § (3) bekezdése alapján az oltalomból kizárttá válik, az együttes védjegy oltalmának megszűnését a megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtásának napjára visszaható hatállyal kell megállapítani.

Az együttes védjegy oltalmából folyó jogok érvényesítése

100. § Az együttes védjegy használatára tagsági viszonyuk alapján jogosultak csak a védjegyjogosult beleegyezésével léphetnek fel a bitorlóval szemben; a védjegyjogosult által indított perbe azonban beavatkozhatnak.

XIV. Fejezet

TANÚSÍTÓ VÉDJEGY

A tanúsító védjegy

101. § (1) A tanúsító védjegy olyan védjegy, amely meghatározott minőségű vagy egyéb jellemzőjű árukat vagy szolgáltatásokat azzal különböztet meg más áruktól vagy szolgáltatásoktól, hogy e minőségüket vagy jellemzőjüket tanúsítja.

(2) Nem szerezhethet oltalmat tanúsító védjegyre

a) az a vállalkozás, amely az árujegyzékben szereplő árut előállítja, forgalomba hozza, az országba behozza vagy az árujegyzékben szereplő szolgáltatást nyújtja;

b) az a vállalkozás, amely – a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény értelmében – nem független az *a)* pontban említett vállalkozástól;

c) az a vállalkozás, amellyel az *a)* pontban említett vállalkozás egyébként – az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal összefüggésben – tartós jogviszonyban áll.

(3) A védjegy jogosultja a tanúsító védjegyet maga nem használhatja, engedélyezi azonban annak használatát az előírt minőségi követelményeknek vagy egyéb jellemzőknek megfelelő árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban.

(4) A tanúsító védjegy akkor részesülhet oltalomban, ha ahhoz – az (5) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelő – szabályzat is társul.

(5) A szabályzatnak tartalmaznia kell:

a) a védjegyjogosult elnevezését és székhelyét;

b) az árujegyzékben szereplő árukra, illetve szolgáltatásokra vonatkozó minőségi követelményeket;

c) a minőség tanúsításának szabályait;

d) a védjegyhasználat feltételeit;

e) a védjegy használatának ellenőrzésére vonatkozó előírásokat;

f) a jogosulatlan védjegyhasználattal szembeni fellépés rendjét.

(6) A tanúsító védjegy szabályzatára, bejelentésére és lajstromozására, használatára, átruházására, a tanúsító védjegy oltalmának megszűnésére és az ilyen védjegy oltalmából eredő jogok érvényesítésére az együttes védjegyre és oltalmára vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(7) A tanúsító védjegyet törölni kell akkor is, ha a bejelentést a (2) bekezdés alapján arra nem jogosult nyújtotta be.

(8) A tanúsító védjegy használatára alkalmazni kell a minőség vagy egyéb jellemzők tanúsításáról rendelkező külön jogszabályok előírásait is.

XV. Fejezet

A VÉDJEJYEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK ALKALMAZÁSA AZ EGYÜTTES ÉS A TANÚSÍTÓ VÉDJEJYRE

A védjegyekre vonatkozó rendelkezések alkalmazása

102. § Az együttes és a tanúsító védjegyekre, valamint oltalmukra az e részben nem szabályozott kérdésekben a védjegyekre és oltalmukra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal, hogy a 96. § (3) bekezdésében meghatározott okokra tekintettel is lehet észrevételt tenni.

HETEDIK RÉSZ

A FÖLDRAJZI ÁRUJELZŐK OLTALMA

XVI. Fejezet

AZ OLTALOM TÁRGYA, TARTALMA, BITORLÁSA ÉS MEGSZŪNÉSE

Az oltalomképes földrajzi jelzés és eredetmegjelölés

103. § (1) Földrajzi árujelzőként oltalomban részesülhet a kereskedelmi forgalomban a termék földrajzi származásának feltüntetésére használt földrajzi jelzés és eredetmegjelölés.

(2) A földrajzi jelzés valamely táj, helység, kivételes esetben ország neve, amelyet az e helyről származó – a meghatározott földrajzi területen termelt, feldolgozott vagy előállított – olyan termék megjelölésére használnak, amelynek különleges minősége, hírneve vagy egyéb jellemzője lényegileg ennek a földrajzi származásnak tulajdonítható.

(3) Az eredetmegjelölés valamely táj, helység, kivételes esetben ország neve, amelyet az e helyről származó – a meghatározott földrajzi területen termelt, feldolgozott, illetve előállított – olyan termék megjelölésére használnak, amelynek különleges minősége, hírneve vagy egyéb jellemzője kizárólag vagy lényegében az adott földrajzi környezet, az arra jellemző természeti és emberi tényezők következménye.

104. § A szeszes italok földrajzi árujelzői akkor részesülhetnek oltalomban, ha azok a termékek, amelyeken a földrajzi árujelzőt használják, megfelelnek a külön jogszabály által meghatározott termék-leírásban foglalt feltételeknek is.

Kizáró okok

105. § (1) A földrajzi árujelző nem részesülhet oltalomban, ha a termék szokásos elnevezésévé vált a kereskedelmi forgalomban, függetlenül attól, hogy a termék a földrajzi árujelző által megjelölt helyről származik.

(2) A földrajzi árujelző lajstromozását követően nem válhat a terméknek a kereskedelmi forgalomban szokásos elnevezésévé.

106. § (1) Ki van zárva az oltalomból

a) azonos termékek tekintetében a korábbi földrajzi árujelzővel azonos földrajzi árujelző;

b) azonos vagy hasonló termékek tekintetében a korábbi földrajzi árujelzővel azonos vagy ahhoz hasonló földrajzi árujelző;

c) valamely korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló földrajzi árujelző, ha – a védjegy ismertségére, jóhírnevére vagy a piacon való jelenlétének tartósságára tekintettel – annak használata az áru származása tekintetében a fogyasztók megtévesztését eredményezheti.

(2) Nem részesülhet oltalomban a földrajzi árujelző, ha korábbi – oltalom alatt álló vagy egyéb – növényfajta, illetve állatfajta nevével ütközik, és emiatt a termék származása tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

Az oltalomhoz való jog, az oltalmi igény

107. § (1) A földrajzi árujelzőt oltalomban kell részesíteni, ha

a) kielégíti a 103., illetve 104. §-okban meghatározott követelményeket, és a 105. és 106. §-ok alapján nincs kizárva az oltalomból; valamint

b) bejelentése megfelel az e törvényben megszabott feltételeknek.

(2) A földrajzi árujelzőre oltalmat szerezhethet bármely természetes és jogi személy, valamint jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, amely az árujelzőben feltüntetett földrajzi területen olyan terméket termel, dolgoz fel vagy állít elő, amelynek megjelölésére a földrajzi árujelzőt használják.

(3) A földrajzi árujelző oltalma együttesen illeti meg azokat, akik a (2) bekezdésnek megfelelően termelnek, dolgoznak fel vagy állítanak elő termékeket (a továbbiakban: jogosultak).

(4) Külföldi személyt csak nemzetközi szerződés vagy viszonyosság esetén illeti meg a földrajzi árujelzőre az oltalom. A viszonyosság kérdésében a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnökének állásfoglalása irányadó.

Az oltalom keletkezése és időtartama

108. § (1) A földrajzi árujelző oltalma a bejelentés napjára visszaható hatállyal a lajstromozáskor keletkezik.

(2) A földrajzi árujelző oltalma korlátlan ideig tart.

Az oltalom tartalma

109. § (1) Az oltalom alapján a jogosultaknak kizárólagos joguk van a földrajzi árujelző használatára. A földrajzi árujelzőt csak a jogosultak használhatják, arra másnak használati engedélyt nem adhatnak.

(2) A kizárólagos használati jog alapján a jogosultak bármelyike felléphet bárkivel szemben, aki a kereskedelmi forgalomban

a) az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt vagy az azzal összetéveszhető megnevezést nem az annak megfelelő földrajzi területről származó termékeken használja;

b) az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt a termékjegyzékben nem szereplő, de azokhoz hasonló termékeken használja, és ezáltal sérti vagy kihasználja az oltalom alatt álló földrajzi árujelző hírnevét;

c) bármilyen módon utánozza vagy arra utaló módon használja az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt, még akkor is, ha feltünteti a termék valóságos eredetét, vagy ha a megnevezést fordításban vagy különböző kiegészítésekkel használja;

d) bármilyen – a termék származásával, eredetével, jellegével és lényeges tulajdonságaival kapcsolatos – egyéb hamis vagy megtévesztő megjelölést használ, bárhol (pl. a csomagoláson, a hirdetésben, a termékre vonatkozó iratban) legyen is az feltüntetve;

e) bármely egyéb, a termék valóságos földrajzi származásával kapcsolatban a fogyasztókat megtévesztő cselekményt valósít meg.

Az oltalom bitorlása

110. § (1) Bitorlást követ el, aki a 109. § megsértésével az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt jogosulatlanul használja.

(2) A bitorlás miatt bármelyik jogosult önállóan is felléphet. A bitorlás miatt felléphetnek a jogosultak érdekképviselői szervezetei, valamint a fogyasztóvédelmi szervezetek is.

(3) A bitorlóval szemben támasztható polgári jogi igényekre a 27. §, a bitorlás vámjogi következményeire pedig a 28. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Az oltalom megszűnése

111. § (1) A földrajzi árujelző oltalma megszűnik, ha

a) az oltalmat törölték, keletkezésére – a bejelentés napjára – visszaható hatállyal;

b) a jogosultak megsértették a termékleírásban előírt követelményeket, a megszűnés megállapítására irányuló eljárás megindításának napjára visszaható hatállyal.

(2) Az oltalmat törölni kell, ha a földrajzi árujelző nem felelt meg a 107. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek.

(3) A szeszes italokkal kapcsolatos földrajzi árujelző oltalmának megszűnését kell megállapítani, ha az ellenőrzésre kijelölt szerv a földrajzi árujelző használatában a termékleíráshoz képest súlyos és másként nem orvosolható hiányosságokat állapít meg.

(4) A törlési, illetve a megszűnés megállapítására irányuló kérelmet elutasító jogerős határozat kizárja, hogy azonos ténybeli alapon ugyanazzal a földrajzi árujelzővel kapcsolatban újabb törlési, illetve megszűnés megállapítási eljárást indítsanak.

XVII. Fejezet

ELJÁRÁS A FÖLDRAJZI ÁRUJELZŐK OLTALMÁVAL KAPCSOLATBAN

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala eljárásának általános szabályai

112. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe a földrajzi árujelzőkkel kapcsolatos következő ügyek tartoznak:

- a) a földrajzi árujelző lajstromozása,
- b) az oltalom törlése és megszűnésének megállapítása,
- c) a bejelentett és a lajstromozott földrajzi árujelzők nyilvántartása,
- d) a földrajzi árujelzők oltalmával kapcsolatos hatósági tájékoztatás.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartoznak az egyes földrajzi árujelzők közösségi oltalmára és az eredetmegjelölések nemzetközi lajstromozására vonatkozó rendelkezések (XVII/A–XVII/B. fejezetek) alkalmazásából eredő ügyek is.

(3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hoz határozatot a törlési eljárásban és a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban.

(4) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését:

- a) a földrajzi árujelző lajstromozása;
- b) a földrajzi árujelző törlése;
- c) a földrajziárujelző-oltalom megszűnésének megállapítása;
- d) a közösségi rendelet alapján tett bejelentés továbbítása;
- e) az eredetmegjelölés nemzetközi bejelentésének továbbítása;
- f) a Nemzetközi Iroda által lajstromozott nemzetközi eredetmegjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmának végleges elutasítása.

(5) A (4) bekezdés b) és c) pontjában említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangzóan kéri.

(6) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárásokban egyebekben a VII. és a VIII. fejezet rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a földrajziárujelző-oltalmi ügyekben az ügyfél – a (7)–(8) bekezdésben meghatározott esetek kivételével – nem jogosult elektronikus úton írásban kapcsolatot tartani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalával, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala pedig nem köteles elektronikus úton írásban kapcsolatot tartani az ügyféllel.

(7) Elektronikus úton is be lehet nyújtani

- a) a lajstromkivonat igénylésére vonatkozó kérelmet,
- b) az iratbetekintésre vonatkozó kérelmet.

(8) Ha az ügyfél a (7) bekezdés alapján elektronikus úton, a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson keresztül kezdeményezett eljárást, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elektronikus úton közli vele az eljárás során hozott döntéseket, illetve küldi meg neki a hiteles elektronikus lajstromkivonatot.

(9) A (7) bekezdésben meghatározott beadványok elektronikus úton való benyújtására a 46/D. § (4)–(9) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

A földrajzi árujelző lajstromozására irányuló eljárás

113. § (1) A földrajzi árujelző lajstromozására irányuló bejelentésnek tartalmaznia kell a bejelentési kérelmet, a földrajzi árujelző megnevezését, a termékjegyzéket és az egyéb mellékleteket. A bejelentést a külön jogszabályban meghatározott részletes alaki követelményeknek megfelelően kell elkészíteni.

(2) A földrajzi árujelző bejelentéséért külön jogszabályban meghatározott bejelentési díjat kell fizetni a bejelentési naptól számított két hónapon belül.

(3) A földrajzi árujelző lajstromozására irányuló bejelentésről, ha az – a benyújtáskor vagy a hiánypótlás eredményeként – kielégíti a bejelentési nap elismeréséhez előírt feltételeket, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában hatósági tájékoztatást tesz közzé (adatközlés). Az adatközlés különösen a következő adatokat tartalmazza:

- a) a földrajzi árujelző megnevezése;
- b) a bejelentés napja;
- c) a termékjegyzék.

(4) A földrajzi árujelző lajstromozására irányuló eljárásban az adatközlést követően észrevételt lehet benyújtani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához arra vonatkozóan, hogy a megjelölés, illetve annak bejelentése nem felel meg az e törvényben meghatározott valamely oltalomképességi feltételnek.

(5) Ha a földrajzi árujelző lajstromozására irányuló bejelentés megfelel az 55. § alapján vizsgált feltételeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elvégzi a bejelentés érdemi vizsgálatát. Az érdemi vizsgálat arra terjed ki, hogy a földrajzi árujelző

a) megfelel-e a 103. §-ban meghatározott követelményeknek, és a 105. és 106. § alapján nincse kizárva az oltalomból; valamint

b) bejelentése megfelel-e az e törvényben megszabott feltételeknek.

(6)

(7) A földrajzi árujelző lajstromozására irányuló eljárásban az (1)–(5) bekezdésekben nem szabályozott kérdésekben a IX. fejezet rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy ahol a törvény árujegyzékre utal, azon a termékjegyzéket kell érteni.

113/A. § (1) Ha a földrajzi árujelző lajstromozására irányuló bejelentésben szeszes italra vonatkozó földrajzi árujelző lajstromozását kérik, a 113. § rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a földrajzi árujelző lajstromozására irányuló bejelentésnek a 113. § (1) bekezdésében foglaltakon túl külön jogszabályban meghatározott termékleírást is tartalmaznia kell;

b) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a bejelentés benyújtását követő vizsgálatot (55–56. §-ok) és az alaki vizsgálatot (59. §) soron kívül végzi el;

c) ha a bejelentés kielégíti a b) pont alapján vizsgált követelményeket, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az ügy iratainak másolatát soron kívül megküldi az agrárpolitikáért felelős miniszternek (a továbbiakban: miniszter);

d) a miniszter a termékleírás vizsgálatára külön jogszabály szerint lefolytatott eljárás alapján a c) pont szerinti megküldéstől számított kilenc hónapon belül nyilatkozik a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának arról, hogy – a termékleírásra figyelemmel – egyetért-e a földrajzi árujelző lajstromozásával; a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – a határozat egyidejű megküldésével – tájékoztatja a minisztert a földrajzi árujelző lajstromozása tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedéséről;

e) a bejelentő a földrajzi árujelzőt lajstromozó határozat jogerőre emelkedéséig nyilatkozatot nyújthat be a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának arról, hogy kéri-e a szeszes italra vonatkozó földrajzi árujelzőjének közösségi oltalmát.

(2) A szeszes italra vonatkozó, lajstromozott földrajzi árujelzőhöz kapcsolódó termékleírás módosítására irányuló eljárásra az (1) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A törlési és a megszűnés megállapítási eljárás

114. § A földrajzi árujelző oltalmának törlésére irányuló eljárásban a 72–74. §-ok, a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban pedig a 75. és 76. §-ok rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Bírósági eljárás a földrajzi árujelzők oltalmával kapcsolatban

115. § A földrajzi árujelzők oltalmával kapcsolatos bírósági eljárásban a XI. és XII. fejezet rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A szeszes italok földrajzi árujelzőinek ellenőrzése

116. § A szeszes italok kereskedelmi forgalmában feltüntetett földrajzi árujelzők használatának a 104. §-ban előírt követelmények szempontjából történő ellenőrzése a külön jogszabályban kijelölt szerv hatáskörébe tartozik.

NYOLCADIK RÉSZ

EGYES FÖLDRAJZI ÁRUJELZŐK KÖZÖSSÉGI OLTALMÁRA ÉS AZ EREDETMEGJELÖLÉSEK NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

XVII/A. Fejezet

A MEZŐGAZDASÁGI TERMÉKEK ÉS AZ ÉLELMISZEREK, A SZŐLÉSZETI ÉS BORÁSZATI TERMÉKEK, VALAMINT A SZESZES ITALOK FÖLDRAJZI ÁRUJELZŐINEK KÖZÖSSÉGI OLTALMÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

116/A. § (1) A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi árujelzőinek közösségi oltalmára a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 510/2006/EK rendelet) rendelkezései az irányadók.

(2) A szőlészeti és borászati termékek földrajzi árujelzőinek közösségi oltalmára a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1234/2007/EK rendelet) rendelkezései az irányadók.

(3) Az 510/2006/EK rendelet, illetve az 1234/2007/EK rendelet alapján a tagállami hatáskörbe tartozó ügyekben a miniszter és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala jár el.

(4) Az 510/2006/EK rendelet 5. cikke szerinti, valamint az 1234/2007/EK rendelet 118c. cikkének (1) bekezdése szerinti kérelmet (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: kérelem) a miniszterhez kell benyújtani. A miniszter a benyújtást követően haladéktalanul továbbítja a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő kérelmet.

(5) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kérelmet soron kívül megvizsgálja abból a szempontból, hogy az kielégíti-e a következőket:

a) mezőgazdasági termékek és élelmiszerek esetében az 510/2006/EK rendelet 2–3. cikkeiben előírt követelmények;

b) szőlészeti és borászati termékek esetében az 1234/2007/EK rendelet 118b., 118j. és 118k. cikkében előírt követelmények.

(6) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által végzett vizsgálat nem terjed ki arra, hogy fennáll-e

a) az 510/2006/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontja értelmében a mezőgazdasági termék vagy az élelmiszer és a földrajzi elnevezés közötti kapcsolatot;

b) az 1234/2007/EK rendelet 118b. cikke (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontja értelmében a szőlészeti vagy borászati termék és a földrajzi elnevezés közötti kapcsolatot.

(7) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül nyilatkozik a miniszternek arról, hogy az (5) bekezdés szerint vizsgált követelmények alapján egyetért-e a kérelemnek az Európai Bizottsághoz történő, (9) bekezdés szerinti továbbításával.

(8) A miniszter a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a (7) bekezdés szerinti nyilatkozatát és a kérelem külön jogszabály szerint lefolytatott részletes vizsgálatát követően a kérelmet közzéteszi az általa vezetett minisztérium hivatalos lapjában. A kérelemmel szemben a közzétételtől számított két hónapon belül kifogást lehet benyújtani az 510/2006/EK rendelet 5. cikke (5) bekezdésének, illetve az 1234/2007/EK rendelet 118f. cikke (3)–(4) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően. A kifogást a miniszter – iparjogvédelmi kérdésekben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala egyetértésével – a (9) bekezdés szerinti határozatában bírálja el.

(9) A miniszter a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala nyilatkozatával összhangban és a külön jogszabály alapján lefolytatott részletes vizsgálatát követően, a kérelem benyújtásától számított kilenc hónapon belül határoz arról, hogy a kérelem megfelel-e az e törvényben, valamint a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek. A miniszter a határozatot a termékleírással együtt közzéteszi az általa vezetett minisztérium hivatalos lapjában. A kérelemnek helyt adó határozat jogerőre emelkedése esetén a miniszter továbbítja az Európai Bizottsághoz az 510/2006/EK rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében, illetve az 1234/2007/EK rendelet 118f. cikke (5) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott adatokat, illetve iratokat.

(10) A kérelemnek helyt adó, (9) bekezdés szerinti határozat meghozatalával – az 510/2006/EK rendelet 5. cikke (6) bekezdésének első albekezdésében, illetve az 1234/2007/EK rendelet 118f. cikkének (7) bekezdésében szabályozott – átmeneti oltalom keletkezik a kérelemnek az Európai Bizottsághoz történő benyújtása napjától kezdődő hatállyal. Az átmeneti oltalom keletkezésének napjáról a miniszter értesíti a kérelmezőt. Bitorlás miatt az a kérelmező is felléphet, akinek a földrajzi árujelzője átmeneti oltalomban részesül, de az eljárást fel kell függeszteni mindaddig, amíg a kérelemről az Európai Bizottság jogerősen nem döntött.

(11) Az (1)–(10) bekezdések rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell

a) mezőgazdasági termékek és élelmiszerek esetében az 510/2006/EK rendelet 9. cikke alapján a termékleírás módosítása iránt benyújtott kérelmek, valamint a 12. cikke alapján benyújtott törlési kérelmek tekintetében;

b) szőlészeti és borászati termékek esetében az 1234/2007/EK rendelet 118q. cikke alapján a termékleírás módosítása iránt benyújtott kérelmek, valamint az 118r. cikke alapján benyújtott törlési kérelmek tekintetében.

(12) Az 510/2006/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti kifogást a miniszterhez kell benyújtani az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdése szerinti adatnak, illetve iratnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételétől számított négy hónapon belül. A kifogással kapcsolatos tagállami feladatokat a miniszter – iparjogvédelmi kérdésekben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala egyetértésével – látja el.

(13) A 27–28. §-ok és a XII. fejezet rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell

a) a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek közösségi oltalmát, illetve a (9) bekezdésében szabályozott átmeneti oltalmát sértő, az

510/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében meghatározott cselekmények elkövetése esetén;

b) a szőlészeti és borászati termékek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek közösségi oltalmát, illetve a (9) bekezdésben szabályozott átmeneti oltalmát sértő, az 1234/2007/EK rendelet 118m. cikkének (2) bekezdésében meghatározott cselekmények elkövetése esetén.

116/B. § (1) A szeszes italok földrajzi árujelzőinek közösségi oltalmára a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kisereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 110/2008/EK rendelet) rendelkezései az irányadók. A 110/2008/EK rendelet alapján a tagállami hatáskörbe tartozó ügyekben a miniszter jár el.

(2) Ha a bejelentő megtette a 113/A. § (1) bekezdés *e)* pontja szerinti nyilatkozatot, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala erről a 113/A. § (1) bekezdésének *d)* pontja szerinti tájékoztatásában értesíti a minisztert. Ha a bejelentő nem tette meg a 113/A. § (1) bekezdés *e)* pontja szerinti nyilatkozatot, a szeszes italra vonatkozó földrajzi árujelzőt lajstromozó határozat jogerőre emelkedését követően bármikor kérheti a földrajzi árujelzője közösségi oltalmának megszerzésére irányuló eljárás lefolytatását; a kérelmet a miniszterhez kell benyújtani. A miniszter a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala értesítésétől, illetve a jogosult kérelmének benyújtásától számított hatvan napon belül megteszi a 110/2008/EK rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti bejelentést.

(3) A szeszes italra vonatkozó, közösségi oltalom alatt álló földrajzi árujelzőhöz kapcsolódó termékleírásnak a 113/A. § (2) bekezdése szerinti módosítása esetén a (2) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(4) A szeszes italok földrajzi árujelzőinek közösségi oltalmát sértő, a 110/2008/EK rendelet 16. cikkében meghatározott cselekmények elkövetése esetén a 27–28. §-ok és a XII. fejezet rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

116/C. § (1) A 116/A–116/B. §-okban nem szabályozott kérdésekben a külön jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni. E külön jogszabály előírhatja, hogy a termékleírásnak való megfelelés ellenőrzését a következő szervezetek is végezhetik:

a) mezőgazdasági termékek és élelmiszerek esetében az 510/2006/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében említett terméktanúsító szervezetek;

b) szeszes italok esetében a 110/2008/EK rendelet 22. cikkének (1) bekezdésében említett terméktanúsító szervezetek;

c) szőlészeti és borászati termékek esetében az 1234/2007/EK rendelet 118p. cikkének (1) bekezdésében említett terméktanúsító szervezetek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti külön jogszabály

a) feltételhez kötheti a földrajziárujelző-oltalomban részesülő mezőgazdasági termékek és élelmiszerek, szeszes italok, valamint szőlészeti és borászati termékek előállítását, illetve forgalomba hozatalát, valamint

b) megtilthatja a földrajzi árujelző használatát.

(3) Ha az előállító nem teljesíti a (2) bekezdés *a)* pontja szerinti feltételt vagy nem felel meg a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti tilalomnak, és a termékleírásnak nem megfelelő terméken továbbra is használja a földrajzi árujelzőt – külön jogszabályban meghatározott mértékű – bírságot köteles fizetni.

AZ EREDETMEGJELŐLÉSEK NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Általános szabályok

116/D. § (1) E törvény alkalmazásában

a) az eredetmegjelölés nemzetközi bejelentése (a továbbiakban: nemzetközi bejelentés): az 1958. évi október hó 31-én kelt, az eredetmegjelölések oltalmáról és nemzetközi lajstromozásáról szóló Lisszaboni Megállapodás (e rész alkalmazásában a továbbiakban: Megállapodás) alapján tett bejelentés;

b) Nemzetközi Iroda: a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodája;

c) nemzetközi lajstrom: a Megállapodás alapján bejelentett eredetmegjelölésekről a Nemzetközi Iroda által vezetett nyilvántartás;

d) származási ország hivatala: a Megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése szerinti származási ország illetékes hivatala.

(2) Ahol e törvény a Megállapodás alkalmazására utal, azon a Megállapodáshoz kapcsolódó Végrehajtási Szabályzat alkalmazását is érteni kell.

(3) A nemzetközi bejelentések tekintetében a Megállapodás eltérő rendelkezése hiányában – az e fejezetben foglalt eltérésekkel – e törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(4)

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala útján benyújtott nemzetközi bejelentések

116/E. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által lajstromozott eredetmegjelölés jogosultja [107. § (3) bek.] a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mint származási ország hivatala útján nemzetközi bejelentést tehet a Nemzetközi Irodához.

(2) A nemzetközi bejelentést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál mint származási ország hivatalánál a Megállapodásban előírt alaki követelményeknek megfelelően, a Megállapodásban előírt módon és nyelven kell benyújtani.

(3) Ha a nemzetközi bejelentést az (1) bekezdésben említett eredetmegjelölés lajstromozása előtt nyújtják be, a benyújtás napjának az eredetmegjelölés lajstromozásának napját kell tekinteni.

116/F. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a nemzetközi bejelentés továbbítását megelőzően megvizsgálja, hogy

a) a bejelentés tartalmazza-e a származási ország megjelölését, a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat, az eredetmegjelölést, a termékjegyzéket, az eredetmegjelöléshez tartozó földrajzi területet;

b) a bejelentés adatai megegyeznek-e a 116/E. § (1) bekezdésében említett eredetmegjelölésnek a lajstromban szereplő adataival;

c) a bejelentést a Megállapodásban előírt nyelven és módon nyújtották-e be;

d) a bejelentés tartalmazza-e a bejelentő, illetve képviselője aláírását.

(2) Ha a bejelentés nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felhívja a bejelentőt a hiányok pótlására. Ennek elmaradása esetén a nemzetközi bejelentést a bejelentő által benyújtott formában kell továbbítani a Nemzetközi Irodához.

116/G. § (1) A nemzetközi bejelentés továbbításáért a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához külön jogszabályban meghatározott továbbítási díjat, valamint a nemzetközi bejelentéssel

kapcsolatban a Nemzetközi Irodához a Megállapodásban meghatározott nemzetközi díjat kell fizetni.

(2) Az (1) bekezdésben említett továbbítási díj a nemzetközi bejelentés beérkezésének napján esedékes. Ha a díjat az esedékességet követő egy hónapon belül nem fizetik meg, a nemzetközi bejelentés továbbítására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdésben említett nemzetközi díjat közvetlenül a Nemzetközi Irodához, a Megállapodásban előírt határidőn belül és az ott megszabott módon kell megfizetni.

(4) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala útján benyújtott nemzetközi bejelentés esetén a lajstromban fel kell tüntetni a nemzetközi lajstromozás napját és számát.

116/H. § Az eredetmegjelölés nemzetközi oltalma megszűnik, ha az alapjául szolgáló eredetmegjelölés oltalma megszűnt.

A Nemzetközi Iroda által lajstromozott nemzetközi eredetmegjelölések

116/I. § (1) A Nemzetközi Iroda által lajstromozott nemzetközi eredetmegjelölésnek a Végrehajtási Szabályzat 7. szabálya (1) bekezdése alapján meghatározott naptól ugyanaz a hatálya, mint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához szabályszerűen benyújtott, eredetmegjelölés lajstromozására irányuló bejelentésnek.

(2) A nemzetközi lajstromozással – az (1) bekezdésben megjelölt naptól kezdődően – ugyanolyan oltalom keletkezik, mint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által történt lajstromozás alapján, ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a Megállapodás 5. cikkének (3) bekezdése alapján a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát nem utasítja el, vagy az elutasítást visszavonja.

116/J. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a nemzetközi lajstromozásról szóló értesítést követően a nemzetközi bejelentésről hivatalos lapjában hatósági tájékoztatást tesz közzé (adatközlés). Az adatközlés a következő adatokat tartalmazza:

a) a földrajzi árujelző megnevezése;

b) a bejelentés nemzetközi lajstromszáma;

c) a nemzetközi lajstromozás napja;

d) a Nemzetközi Iroda hivatalos lapjában történő közzététel napja, valamint a közzétételt tartalmazó lap száma.

(2) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a Megállapodás 5. cikkének (3) bekezdése alapján az eredetmegjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát nem utasítja el, vagy az elutasítást visszavonja, erről hivatalos lapjában hatósági tájékoztatást közöl az (1) bekezdésben meghatározott adatok feltüntetésével.

116/K. § (1) Az adatközlést követően észrevételt lehet benyújtani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához arra nézve, hogy a nemzetközi bejelentés tárgyát képező megjelölés, illetve annak bejelentése nem felel meg az e törvényben meghatározott valamely oltalomképeségi feltételnek.

(2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a Nemzetközi Iroda által lajstromozott nemzetközi bejelentés tekintetében elkészíti a 60. § szerinti kutatási jelentést, és elvégzi a 113. § (5) bekezdése szerinti érdemi vizsgálatot.

(3) Ha a nemzetközi bejelentés nem felel meg a 113. § (5) bekezdésében vizsgált követelményeknek, erről a Megállapodásban meghatározott módon és határidőn belül értesíteni kell a Nemzetközi Irodát (ideiglenes elutasítás).

(4) Ha a bejelentés elutasításának [61. § (4) bek.] vagy visszavontnak tekintésének [61. § (5) bek.] van helye, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala értesíti a Nemzetközi Irodát arról, hogy a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát elutasítja (végleges elutasítás).

(5) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala nem ad ki a (3) bekezdés szerinti ideiglenes elutasítást, a lajstromozás napjának az ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő elteltét követő napot kell tekinteni.

(6) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő lejártá előtt úgy találja, hogy nincs helye ideiglenes elutasítás kiadásának, értesíti a Nemzetközi Irodát az oltalom elismeréséről. A lajstromozás napjának az oltalom elismeréséről szóló értesítés keltezésének napját kell tekinteni.

(7) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az ideiglenes elutasítást az érdemi vizsgálatot követően egészben vagy részben visszavonja, a visszavonásról szóló döntés jogerőre emelkedését követően értesíti a Nemzetközi Irodát az oltalom elismeréséről. A lajstromozás napjának a visszavonásról szóló döntés keltezésének napját kell tekinteni.

KILENCEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XVIII. Fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYBALÉPÉSE; ÁTMENETI ÉS MÓDOSULÓ RENDELKEZÉSEK

A törvény hatálybalépésére vonatkozó és az átmeneti rendelkezéseket megállapító szabályok

117. § (1) E törvény 1997. július 1-jén lép hatályba; rendelkezéseit – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – csak a hatálybalépést követően indult eljárásokban lehet alkalmazni.

(2) A 42. §-ban foglalt szabályokat értelemszerűen alkalmazni kell a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is.

(3) A törvény hatálybalépése előtt megvalósult védjegyhasználatra a védjegyoltalom hatálya, a védjegyhasználat fogalma, valamint a védjegybitorlás tekintetében a korábban hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) A belenyugváshoz és a védjegyhasználat elmulasztásához fűzött jogkövetkezmények bekövetkezésére e törvényben megállapított határidők legkorábban a hatálybalépés napján kezdődnek. A korábban hatályos rendelkezések alapján a védjegyoltalom megszűnése akkor is megállapítható, ha a hatálybalépést követően telik le az az öt év, amely alatt a védjegyet az országban nem használták.

(5) E törvénynek a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2010. évi XLII. törvénnyel összefüggésben szükséges törvénymódosításokról és egyes iparjogvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXLVIII. törvénnyel megállapított 76/P. § (5)–(5e) bekezdését a 2011. január 1-jén folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

118. § (1) A 103. § (3) bekezdésétől eltérően bizonyos – élelmiszerekhez hagyományosan használt – földrajzi neveket eredetmegjelölésnek lehet tekinteni akkor is, ha az adott élelmiszerek előállításához nyersanyagként felhasznált élő állat, hús és tej az élelmiszer előállítási területénél nagyobb vagy attól különböző földrajzi területről származik, ha

a) a tenyésztési terület meghatározható,

b) a nyersanyagot különleges feltételek szerint állítják elő, és

c) a feltételek betartását ellenőrzik.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hagyományos élelmiszerek földrajzi árujelzőire e törvény hatálybalépésétől számított két éven belül igényelhető oltalom.

(3) E törvény alapján oltalomban részesülnek azok az eredetmegjelölések is, amelyeket a hatálybalépés előtt bejegyeztek az eredetmegjelölések oltalmáról és nemzetközi lajstromozásáról szóló Lisszaboni Megállapodás alapján vezetett külön hazai lajstromba. Ezeket az eredetmegjelöléseket be kell jegyezni a földrajzi árujelzők lajstromába, és meg kell hirdetni a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában.

119. § (1) A 2004. május 1-jét megelőzően

a) megkezdett védjegyhasználatra a védjegyoltalom tartalma, a védjegyhasználat fogalma, valamint – az oltalom kimerülésével kapcsolatos kérdések kivételével – a védjegybitorlás tekintetében a használatnak 2004. május 1-jén meglévő mértékéig,

b) megvalósult védjegyhasználatra a védjegyoltalom kimerülése tekintetében e törvénynek a 2004. április 30-án hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A közösségi védjegy mint korábbi védjegy viszonylagos kizáró okként akkor vehető figyelembe, ha a védjegybejelentést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál vagy a Magyarországot megjelölő bejelentést 2004. május 1-jét követő bejelentési nappal tették, illetve, ha a védjegyet ilyen bejelentési nappal lajstromozták.

(3) A 2004. május 1-jén hatályban lévő védjegyoltalom, valamint az a védjegyoltalom, amely az ezen időpontot megelőző bejelentési nappal és az ezen időpontot követő lajstromozással keletkezik, e törvény rendelkezései szerint újítható meg.

120. §

Felhatalmazások

121. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) a védjegybejelentések és a megújítási kérelmek elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokat rendelettel megállapítsa;

b) a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek, a szeszes italok, valamint a szőlészeti és borászati termékek földrajzi árujelzőinek oltalmára irányuló eljárásra, a termékek ellenőrzésére és az azzal kapcsolatban felmerülő eljárási költségekre, az ellenőrzés során kiszabható bírság mértékére, valamint a 110/2008/EK rendelet 20. cikke, illetve az 1234/2007/EK rendelet 118s. cikke értelmében oltalomban részesülő szeszes italok, illetve szőlészeti és borászati termékek esetében a termékleírás benyújtására, valamint az érintett forgalomba hozatali, előállítási feltételek körére, továbbá a földrajzi árujelző használatának tilalmi körére vonatkozó részletes szabályokat rendelettel megállapítsa, és az ellenőrző hatóságot vagy hatóságokat kijelölje.

(2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke véleményének kikérésével, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felett felügyeletet gyakorló miniszterrel egyetértésben – a védjegybejelentés és a földrajzi árujelzőre vonatkozó bejelentés részletes alaki szabályait rendelettel megállapítsa.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

122. § (1) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről;

b) az Európai Parlament és a Tanács 2008/95/EK irányelve (2008. október 22.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről.

(2) Ez a törvény megállapítja a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket:

- a) a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet;
- b) a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet;
- c) a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. december 14-i 1898/2006/EK bizottsági rendelet;
- d) a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kisereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. fejezete;
- e) a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet II. része II. címe I. fejezetének Ia. szakasza.